

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про систему гарантування вкладів фізичних осіб

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Із змінами і доповненнями, внесеними
Законом України
від 2 жовтня 2012 року N 5411-VI

Стаття 1. Предмет та мета Закону

1. Цим Законом встановлюються правові, фінансові та організаційні засади функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, повноваження Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд), порядок виплати Фондом відшкодування за вкладами, а також регулюються відносини між Фондом, банками, Національним банком України, визначаються повноваження та функції Фонду щодо виведення неплатоспроможних банків з ринку і ліквідації банків.

2. Метою цього Закону є захист прав і законних інтересів вкладників банків, зміцнення довіри до банківської системи України, стимулювання залучення коштів у банківську систему України, забезпечення ефективної процедури виведення неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків.

3. Відносини, що виникають у зв'язку із створенням і функціонуванням системи гарантування вкладів фізичних осіб, виведенням неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків, регулюються цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Фонду та Національного банку України.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) банк-агент - банк, через який Фонд здійснює виплату гарантованої суми відшкодування за вкладами відповідно до цього Закону;

2) виведення неплатоспроможного банку з ринку - заходи, які здійснює Фонд щодо банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, із передачі його активів та зобов'язань, продажу неплатоспроможного банку та/або перехідного банку у спосіб, визначений цим Законом, з його ліквідації;

3) вклад - кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України або в іноземній валюті, які залучені банком від вкладника (або які надійшли для вкладника) на умовах договору банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або шляхом видачі іменного депозитного сертифіката, включаючи нараховані відсотки на такі кошти;

4) вкладник - фізична особа (крім фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності), яка уклала або на користь якої укладено договір банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або яка є власником іменного депозитного сертифіката;

- 5) інвестор - особа, яка виявила намір і надала Фонду письмове зобов'язання про придбання акцій (паїв) неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку;
- 6) ліквідація банку - процедура припинення банку як юридичної особи відповідно до законодавства;
- 7) недоступність вкладів - неможливість отримання вкладником під час виведення неплатоспроможного банку з ринку вкладу, включаючи відсотки за ним, протягом семи робочих днів з дня закінчення строку дії договору або з дня вимоги (за вкладами на вимоги, за поточними чи картковими рахунками);
- 8) неплатоспроможний банк - банк, щодо якого Національний банк України прийняв рішення про віднесення до категорії неплатоспроможних у порядку, передбаченому [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#);
- 9) перехідний банк - банк, який створено у процесі [виведення неплатоспроможного банку з ринку](#), номінальним власником і управителем акцій якого є Фонд до дня продажу цього банку інвестору;
- 10) план врегулювання - рішення Фонду, що визначає спосіб, економічне обґрунтування, строки та умови виведення неплатоспроможного банку з ринку;
- 11) приймаючий банк - банк, який не належить до категорії проблемного або неплатоспроможного та який у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку приймає від неплатоспроможного банку активи та зобов'язання;
- 12) проблемний банк - банк, щодо якого Національний банк України прийняв рішення про віднесення до категорії проблемних у порядку, передбаченому [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#) і нормативно-правовими актами Національного банку України;
- 13) продаж банку - продаж всіх акцій перехідного банку або контрольного пакета акцій (паїв) неплатоспроможного банку;
- 14) реєстр учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - реєстр учасників Фонду) - реєстр, який ведеться Фондом та містить відомості про участь банку в системі обов'язкового гарантування вкладів фізичних осіб;
- 15) система гарантування вкладів фізичних осіб - сукупність відносин, що регулюються цим Законом, суб'єктами яких є Фонд, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, банки та вкладники;
- 16) тимчасова адміністрація - процедура виведення банку з ринку, що запроваджується Фондом стосовно неплатоспроможного банку в порядку, встановленому цим Законом;
- 17) уповноважена особа Фонду - працівник Фонду, який від імені Фонду та в межах повноважень, передбачених цим Законом, виконує дії із забезпечення виведення банку з ринку під час здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку та/або ліквідації банку.

Розділ II

ПРАВОВИЙ СТАТУС ФОНДУ ТА ЙОГО КЕРІВНІ ОРГАНИ

Стаття 3. Правовий статус Фонду

1. Фонд є установою, що виконує спеціальні функції у сфері гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.
2. Фонд є юридичною особою публічного права, має відокремлене майно, яке є об'єктом права державної власності і перебуває у його господарському віданні.
3. Фонд є економічно самостійною установою, має самостійний баланс, поточний та інші рахунки в Національному банку України.

Фонд є установою, що не має на меті отримання прибутку.

4. Фонд має печатки із зображенням Державного герба України із своїм найменуванням, веде облік і звітність відповідно до законодавства.
5. У своїй діяльності Фонд керується [Конституцією України](#) та законодавством України.
6. Місцезнаходження Фонду - місто Київ.
7. Органи державної влади та Національний банк України не мають права втручатися в діяльність Фонду щодо реалізації законодавчо закріплених за ним функцій і повноважень. Взаємодія Фонду з Національним банком України та органами державної влади здійснюється в межах, визначених цим Законом, іншими актами законодавства.
8. Керівними органами Фонду є адміністративна рада та виконавча дирекція.
9. Реорганізація та ліквідація Фонду здійснюються на підставі окремого закону.

Стаття 4. Функції Фонду

1. Основним завданням Фонду є забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.
2. На виконання свого основного завдання Фонд у порядку, передбаченому цим Законом, здійснює такі функції:
 - 1) веде реєстр учасників Фонду;
 - 2) акумулює кошти, отримані з джерел, визначених статтею 19 цього Закону, здійснює контроль за повнотою і своєчасністю перерахування зборів кожним учасником Фонду;
 - 3) інвестує кошти Фонду в державні цінні папери України;
 - 4) здійснює заходи щодо організації виплат відшкодувань за вкладами в разі прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;
 - 5) здійснює регулювання участі банків у системі гарантування вкладів фізичних осіб;
 - 6) бере участь в інспекційних перевірках проблемних банків за пропозицією Національного банку України;
 - 7) застосовує до банків та їх керівників відповідно фінансові санкції і [накладає адміністративні штрафи](#);

8) здійснює процедуру виведення неплатоспроможних банків з ринку, у тому числі шляхом здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків, організовує відчуження активів і зобов'язань неплатоспроможного банку, продаж неплатоспроможного банку або створення та продаж перехідного банку;

9) здійснює перевірки банків щодо дотримання законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб;

10) надає фінансову підтримку приймаючому банку;

11) здійснює прогнозування потенційних витрат Фонду на виведення неплатоспроможних банків з ринку та відшкодування коштів вкладникам.

3. Фонд здійснює інші функції в межах своїх повноважень, визначених цим Законом, іншими актами законодавства.

Стаття 5. Підзвітність Фонду

1. Фонд підзвітний Кабінету Міністрів України та Національному банку України.

Підзвітність Фонду означає:

1) делегування та відкликання Кабінетом Міністрів України свого представника в адміністративну раду Фонду;

2) делегування та відкликання Національним банком України своїх представників в адміністративну раду Фонду.

Фонд до 1 липня наступного за звітним року подає Кабінету Міністрів України і Національному банку України річний звіт разом з аудиторським висновком.

Стаття 6. Нормативно-правові акти Фонду

1. У межах своїх функцій та повноважень Фонд здійснює нормативне регулювання системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.

2. Фонд приймає нормативно-правові акти з питань, віднесених до його повноважень, які є обов'язковими до виконання банками, юридичними та фізичними особами.

3. Фонд видає нормативно-правові акти у формі інструкцій, положень, правил.

4. Нормативно-правові акти Фонду підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 7. Звітність Фонду

1. Щорічно Фонд складає річний звіт, який включає звіт про діяльність Фонду за звітний рік та фінансову звітність.

2. Достовірність фінансової звітності Фонду підтверджується незалежним аудитором, який визначається адміністративною радою Фонду.

3. Фінансова звітність Фонду оприлюднюється в газетах "Урядовий кур'єр", "Голос України" не пізніше 1 липня наступного за звітним року.

4. Річний звіт оприлюднюється на офіційній сторінці Фонду в мережі Інтернет не пізніше 1 липня наступного за звітним року.

Стаття 8. Склад та порядок формування адміністративної ради Фонду

1. Адміністративна рада Фонду складається з п'яти осіб - один представник Кабінету Міністрів України, два представники Національного банку України, один представник профільного комітету Верховної Ради України та директор - розпорядник Фонду (за посадою).

2. Адміністративну раду Фонду очолює голова, який щорічно обирається адміністративною радою Фонду з числа її членів. Головою адміністративної ради Фонду не може бути обраний директор - розпорядник Фонду.

3. Членом адміністративної ради Фонду може бути особа, яка є громадянином України, постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше п'яти років, бездоганну ділову репутацію і не має непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів. Член адміністративної ради Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.

4. Строк повноважень члена адміністративної ради Фонду, крім директора - розпорядника Фонду, становить чотири роки і може бути продовжений, але не більше ніж на один строк.

5. У разі закінчення строку повноважень члена адміністративної ради Фонду відповідний орган чи організація, які його делегували, у місячний строк делегує до складу адміністративної ради Фонду нового представника або приймає рішення про продовження строку повноважень члена адміністративної ради Фонду.

6. Повноваження члена адміністративної ради Фонду можуть бути достроково припинені за поданням органу, який його делегував. Повноваження члена адміністративної ради Фонду також припиняються за ініціативою адміністративної ради Фонду у разі:

(абзац перший частини шостої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

- 1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;
- 2) неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я;
- 3) припинення трудових відносин з органом, який його делегував;
- 4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- 5) смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

(пункт 5 частини шостої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

- б) втрати громадянства України;

(частину шосту статті 8 доповнено пунктом 6 згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

7) відсутності без поважних причин на трьох і більше засіданнях адміністративної ради Фонду поспіль.

(частину шосту статті 8 доповнено пунктом 7 згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

7. Орган, який делегував члена адміністративної ради Фонду, повноваження якого достроково припинено відповідно до частини шостої цієї статті, зобов'язаний делегувати до складу адміністративної ради Фонду нового представника у місячний строк після дострокового припинення повноважень попереднього представника.

8. Повноваження директора - розпорядника Фонду як члена адміністративної ради Фонду припиняються у зв'язку із звільненням його з посади директора - розпорядника Фонду.

9. Члени адміністративної ради Фонду здійснюють свої функції на громадських засадах. Членам адміністративної ради Фонду відшкодовуються витрати, понесені у зв'язку з виконанням ними повноважень відповідно до цього Закону та регламенту адміністративної ради Фонду.

10. Питання організації діяльності адміністративної ради Фонду та порядок діловодства визначаються регламентом, який затверджується на її засіданні.

11. Розміщення та організаційно-матеріальне забезпечення адміністративної ради Фонду здійснюється Фондом за рахунок його кошторисних витрат.

Стаття 9. Повноваження адміністративної ради Фонду та голови адміністративної ради Фонду

1. Адміністративна рада Фонду здійснює такі повноваження:

- 1) затверджує регламент адміністративної ради Фонду;
- 2) затверджує кошторис витрат Фонду;
- 3) затверджує стратегію розвитку Фонду та річний план його діяльності;
- 4) затверджує засади інвестиційної політики Фонду та щорічний інвестиційний план Фонду;
- 5) призначає на посаду та звільняє з посади директора - розпорядника Фонду;
- 6) затверджує персональний склад виконавчої дирекції Фонду за поданням директора - розпорядника Фонду;
- 7) погоджує рішення виконавчої дирекції про участь Фонду в міжнародних організаціях у сфері гарантування (страхування) депозитів;
- 8) затверджує рішення виконавчої дирекції Фонду про встановлення спеціального збору до Фонду або диференційованих зборів до Фонду залежно від ризиків банків;
- 9) затверджує рішення виконавчої дирекції Фонду про залучення кредиту або безповоротної фінансової допомоги;
- 10) щорічно визначає аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;

- 11) затверджує річний звіт Фонду;
- 12) приймає рішення про проведення позачергової аудиторської перевірки Фонду і визначає аудитора для її проведення;
- 13) затверджує положення про службу внутрішнього аудиту Фонду, призначає та звільняє керівника служби внутрішнього аудиту, заслуховує та затверджує звіти служби внутрішнього аудиту;
- 14) затверджує вимоги до розкриття інформації про діяльність Фонду;
- 15) затверджує порядок та умови оплати праці членів виконавчої дирекції Фонду;
- 16) затверджує перелік посад працівників Фонду, на які поширюються вимоги частини другої статті 16 цього Закону, визначає умови надання Фондом позик таким працівникам;
- 17) приймає рішення про збільшення граничного розміру відшкодування коштів за вкладами.

(пункт 17 частини першої статті 9 у редакції Закону України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

2. Голова адміністративної ради Фонду здійснює такі повноваження:

- 1) організовує засідання адміністративної ради Фонду та головує на них;
- 2) підписує протоколи засідань адміністративної ради Фонду;
- 3) розподіляє обов'язки між членами адміністративної ради Фонду;
- 4) здійснює інші повноваження і функції відповідно до регламенту адміністративної ради Фонду.

Стаття 10. Порядок роботи адміністративної ради Фонду

1. Порядок роботи адміністративної ради Фонду визначається її регламентом.
2. Адміністративна рада Фонду проводить чергові засідання не рідше одного разу на квартал.
3. Адміністративна рада Фонду може проводити позачергові засідання за ініціативою її голови або на вимогу не менше ніж трьох її членів чи на вимогу виконавчої дирекції Фонду.
4. Рішення адміністративної ради Фонду приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше ніж чотирьох її членів. У разі рівного розподілу голосів голос голови адміністративної ради є вирішальним.
5. Рішення адміністративної ради Фонду можуть прийматися шляхом опитування її членів відповідно до регламенту адміністративної ради Фонду.
6. У разі розгляду адміністративною радою Фонду питання призначення, звільнення з посади директора - розпорядника Фонду директор - розпорядник Фонду участі в голосуванні не бере.

Стаття 11. Виконавча дирекція Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду здійснює управління поточною діяльністю Фонду.
2. Виконавча дирекція Фонду складається з п'яти членів. Директор - розпорядник Фонду та його заступники входять до складу виконавчої дирекції Фонду за посадою.
3. Членами виконавчої дирекції Фонду можуть бути громадяни України, які постійно проживають в Україні, мають повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років, бездоганну ділову репутацію, не мають непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів та працюють у Фонді на постійній основі. Член виконавчої дирекції Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.
4. Директор - розпорядник Фонду має заступників, які призначаються та звільняються ним за погодженням з адміністративною радою Фонду. Кількість заступників директора - розпорядника Фонду визначається штатним розписом, але не може перевищувати чотири особи.
5. Рішення виконавчої дирекції Фонду приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше ніж чотирьох членів виконавчої дирекції. У разі рівного розподілу голосів голос директора - розпорядника Фонду є вирішальним.
6. Порядок організації роботи та проведення засідань виконавчої дирекції Фонду визначається її регламентом.

Стаття 12. Повноваження виконавчої дирекції Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення діяльності Фонду:
 - 1) приймає рішення про виключення банку з числа учасників Фонду;
 - 2) складає проект кошторису витрат Фонду та подає його на затвердження адміністративній раді Фонду;
 - 3) подає на затвердження адміністративній раді Фонду річний звіт Фонду;
 - 4) скликає позачергові засідання адміністративної ради Фонду;
 - 5) щорічно подає на розгляд адміністративної ради Фонду пропозиції щодо визначення аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;
 - 6) визначає структуру Фонду, затверджує положення про його структурні підрозділи;
 - 7) затверджує штатний розпис Фонду, умови та форми оплати праці працівників Фонду, крім членів виконавчої дирекції Фонду;
 - 8) приймає рішення про участь Фонду у міжнародних організаціях у сфері гарантування (страхування) депозитів з подальшим погодженням цього рішення адміністративною радою Фонду;
 - 9) приймає рішення про матеріально-технічне та кадрове забезпечення діяльності Фонду в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;
 - 10) приймає нормативно-правові акти Фонду;

11) затверджує регламент виконавчої дирекції Фонду;

12) подає на затвердження адміністративній раді Фонду положення про службу внутрішнього аудиту та пропозиції щодо кандидатури керівника служби внутрішнього аудиту.

2. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження щодо джерел формування коштів Фонду:

1) приймає рішення про встановлення спеціального збору до Фонду або диференційованих зборів до Фонду залежно від ризиків банків;

2) приймає рішення про необхідність залучення кредитів Кабінету Міністрів України, Національного банку України та/або безповоротної фінансової допомоги за рахунок Державного бюджету України;

3) подає на затвердження адміністративній раді Фонду інвестиційний план Фонду;

4) приймає рішення про інвестування коштів Фонду відповідно до інвестиційного плану;

5) приймає рішення про нарахування та стягнення пені за несвоєчасне перерахування банком зборів до Фонду.

3. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення відшкодування коштів за вкладами:

1) визначає порядок ведення реєстру учасників Фонду;

2) визначає **порядок** відшкодування Фондом коштів за вкладами відповідно до розділу V цього Закону;

3) визначає порядок ведення банками бази даних про вкладників та **ведення** Фондом відповідної узагальненої бази даних;

4) приймає рішення про відшкодування коштів за вкладами у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

5) затверджує **порядок** визначення банків-агентів та визначає на підставі цього порядку банків-агентів;

6) приймає рішення про оплату Фондом витрат, пов'язаних із процедурою **виведення неплатоспроможного банку з ринку**, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду.

4. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері регуляторної діяльності:

1) затверджує **порядок** проведення перевірок банків Фондом та участі працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках;

2) приймає рішення про здійснення планових або позапланових перевірок банків Фондом чи про участь працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках;

- 3) затверджує плани перевірок та результати їх здійснення;
 - 4) затверджує порядок та форми подання банками звітності до Фонду;
 - 5) приймає рішення про подання банком інформації, іншої ніж звітність, відповідно до цього Закону.
5. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері виведення неплатоспроможних банків з ринку:
- 1) визначає умови та порядок здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків відповідно до цього Закону;
 - 2) призначає та відсторонює від виконання обов'язків уповноважену особу Фонду;
 - 3) визначає додаткові вимоги до уповноваженої особи Фонду, правила контролю за уникненням конфлікту інтересів;
 - 4) затверджує кошторис витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;
 - 5) затверджує кошторис витрат банку, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку;
 - 6) визначає в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, додаткові види матеріального заохочення уповноваженої особи Фонду;
 - 7) затверджує план врегулювання та зміни до нього;
 - 8) погоджує умови відчуження активів і зобов'язань від неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку, умови продажу неплатоспроможного банку інвестору або створення перехідного банку і його продажу інвестору;
 - 9) ухвалює рішення про надання фінансової підтримки приймаючому банку;
 - 10) затверджує звіт уповноваженої особи Фонду про виконання плану врегулювання і приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації банку;
 - 11) звертається до Національного банку України з пропозицією про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;
 - 12) визначає порядок складання та затверджує реєстр акцептованих вимог кредиторів;
 - 13) затверджує результати інвентаризації майна банку та формування його ліквідаційної маси;
 - 14) визначає порядок та способи реалізації майна банку, що ліквідується;
 - 15) затверджує ліквідаційний баланс та звіт уповноваженої особи Фонду про завершення ліквідаційної процедури;
 - 16) за умови недоступності вкладів у банку приймає рішення про надання цільової позики банку з метою забезпечення виплат відповідно до пункту 1 частини шостої статті 36 цього

Закону. Сума здійснених виплат вираховується із суми зобов'язань Фонду перед вкладниками в разі ліквідації банку та відшкодовується Фонду за рахунок активів банку;

17) за умови недостатності коштів у банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, проведенням заходів та залученням до роботи осіб відповідно до пункту 2 частини шостої статті 36, пунктів 7 і 8 частини другої статті 37 та частини четвертої статті 47 цього Закону, виконавча дирекція Фонду приймає рішення про оплату таких витрат банку за рахунок коштів Фонду.

(частину п'яту статті 12 доповнено пунктом 17 згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

6. Виконавча дирекція Фонду приймає рішення з інших питань, що впливають із цього Закону, мети діяльності Фонду, які не належать до компетенції адміністративної ради Фонду.

Стаття 13. Призначення на посаду та звільнення з посади директора - розпорядника Фонду

1. Директор - розпорядник Фонду призначається на посаду та звільняється з посади адміністративною радою Фонду більшістю від її складу.

2. Директором - розпорядником Фонду може бути громадянин України, який постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років, бездоганну ділову репутацію та не має непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів. Директор - розпорядник Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.

3. Директор - розпорядник Фонду призначається на посаду строком на п'ять років з можливістю повторного призначення не більше ніж на один строк.

4. Директор - розпорядник Фонду може бути достроково звільнений з посади адміністративною радою Фонду в разі:

1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я, що підтверджується відповідним медичним висновком;

3) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

4) смерті або на підставі рішення суду про визнання його неіснуючим, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

5) виявлення обставин, що свідчать про невідповідність директора - розпорядника Фонду вимогам, визначеним частиною другою цієї статті.

Стаття 14. Повноваження директора - розпорядника Фонду

1. Директор - розпорядник Фонду здійснює такі повноваження:

1) керує поточною діяльністю Фонду;

- 2) діє від імені Фонду і представляє його інтереси без довіреності у відносинах з державними органами, Національним банком України, банками, міжнародними організаціями, іншими юридичними та фізичними особами;
 - 3) головує на засіданнях та керує діяльністю виконавчої дирекції Фонду;
 - 4) підписує протоколи засідань, рішення виконавчої дирекції Фонду, а також договори, що укладаються Фондом;
 - 5) розподіляє обов'язки між заступниками директора - розпорядника Фонду;
 - 6) видає розпорядчі акти (накази, розпорядження, доручення), обов'язкові до виконання усіма працівниками Фонду;
 - 7) призначає на посади та звільняє з посад працівників Фонду відповідно до законодавства України про працю.
2. Директор - розпорядник Фонду має право делегувати виконання окремих своїх повноважень іншим працівникам Фонду в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.
3. Директор - розпорядник Фонду несе персональну відповідальність за діяльність Фонду та виконання покладених на нього завдань.

Стаття 15. Внутрішній аудит

1. У Фонді створюється служба внутрішнього аудиту, що діє на підставі положення, затвердженого адміністративною радою Фонду за поданням виконавчої дирекції Фонду. Служба внутрішнього аудиту у своїй діяльності підзвітна адміністративній раді Фонду. Керівник служби внутрішнього аудиту призначається та звільняється з посади адміністративною радою Фонду.
2. Служба внутрішнього аудиту виконує такі функції:
 - 1) здійснює періодичні перевірки діяльності Фонду на предмет дотримання вимог законодавства, нормативно-правових актів Фонду та рішень органів управління Фонду;
 - 2) перевіряє результати фінансової та інвестиційної діяльності Фонду;
 - 3) здійснює інші функції відповідно до положення про службу внутрішнього аудиту.
3. Служба внутрішнього аудиту регулярно (на перше число кожного кварталу) надає звіти адміністративній раді Фонду з висновками та пропозиціями щодо питань, віднесених до її повноважень. Звіти служби внутрішнього аудиту підлягають затвердженню адміністративною радою Фонду. Висновки та пропозиції служби внутрішнього аудиту є обов'язковими для врахування у діяльності Фонду.

(частина третя статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Стаття 16. Працівники Фонду

1. Для цілей цього Закону працівниками Фонду вважаються особи, які безпосередньо беруть участь у виконанні функцій Фонду та займають посади, передбачені штатним розписом.

Положення цієї статті не поширюються на осіб, які перебувають з Фондом у трудових відносинах, однак при цьому не беруть участі у виконанні функцій Фонду (зокрема технічний персонал).

2. Працівникам Фонду за переліком посад, який затверджується адміністративною радою Фонду, забороняється:

- 1) бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку (крім перехідного банку);
- 2) отримувати позики, у тому числі кредити від банків, крім позик від Фонду;
- 3) перебувати у трудових відносинах з банками;
- 4) займатися підприємницькою діяльністю, виконувати роботу за сумісництвом, крім викладацької, наукової та іншої творчої діяльності.

(частину другу статті 16 доповнено пунктом 4
згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

3. Працівники Фонду зобов'язані додержуватися вимог законодавства про збереження банківської та комерційної таємниці щодо будь-яких документів та інформації, одержаних ними про діяльність банків у зв'язку з виконанням посадових обов'язків та забезпеченням виконання функцій Фонду.

4. Посадові особи Фонду, у тому числі члени адміністративної ради Фонду, члени виконавчої дирекції Фонду, працівники Фонду, визначені частиною першою цієї статті, під час виконання покладених на Фонд функцій перебувають під захистом закону:

1) посадові особи Фонду не несуть особистої відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли добросовісно і на законних підставах. Позови, подані проти посадових осіб Фонду, вважаються позовами, поданими проти Фонду;

2) фінансова відповідальність, у тому числі за шкоду, заподіяну внаслідок професійної помилки, життя та здоров'я посадових осіб Фонду мають бути застраховані відповідно до законодавства та нормативно-правових актів Фонду;

3) шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки посадової особи Фонду, **відшкодовується** згідно із законодавством, нормативно-правовими актами Фонду та договорами страхування;

4) образа посадової особи Фонду, опір, погроза, насильство та інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на посадову особу функцій, тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

5. Працівникам Фонду заборонено розголошувати інформацію, що становить державну таємницю, банківську таємницю або іншу конфіденційну та/або службову інформацію, яка стала відома їм у зв'язку з виконанням ними своїх посадових (службових) обов'язків, у тому числі і в разі припинення трудових відносин з Фондом, крім випадків, установлених законом.

(статтю 16 доповнено новою частиною п'ятою
згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI,
у зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою)

6. Положення частин четвертої і п'ятої цієї статті поширюються на консультантів та інших осіб, залучених Фондом для виконання його функцій.

(частина шоста статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Розділ III УЧАСТЬ У ФОНДІ

Стаття 17. Учасники Фонду

1. Учасниками Фонду є банки. Участь банків у Фонді є обов'язковою. Особливості участі перехідного банку у Фонді визначаються цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Банк набуває статусу учасника Фонду в день отримання ним банківської ліцензії.

3. Банк зобов'язаний сплачувати до Фонду збори, визначені цим Законом, дотримуватися інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

4. Фонд має право безоплатно одержувати від банку інформацію про його діяльність, пояснення з окремих питань, будь-які документи, необхідні для здійснення перевірки та виконання Фондом інших функцій, передбачених цим Законом. Банк зобов'язаний надавати Фонду на його вимогу або відповідно до вимог законодавства документи та іншу інформацію, необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, у порядку, встановленому [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#).

5. Фонд виключає банк з числа учасників Фонду в разі прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

6. Фонд веде реєстр учасників Фонду в порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Фонду.

Стаття 18. Інформація для вкладників

1. Банк зобов'язаний:

1) розміщувати у всіх приміщеннях банку, де вкладникам надаються банківські послуги, [інформацію про систему обов'язкового гарантування вкладів фізичних осіб](#) та про участь банку у Фонді;

2) виконувати інші заходи щодо інформування вкладників, передбачені цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Учасник Фонду в разі посилення у своїй рекламі на участь у Фонді зобов'язаний вказувати інформацію про граничний розмір відшкодування коштів за вкладами, номер та дату видачі свідоцтва учасника Фонду.

3. Фонд зобов'язаний двічі на рік, станом на 1 січня та 1 липня, публікувати в газетах "Урядовий кур'єр" та "Голос України" перелік учасників Фонду не пізніше ніж через один місяць після настання відповідних строків. Фонд зобов'язаний додатково публікувати в зазначених газетах інформацію про зміни в переліку учасників Фонду не пізніше ніж через

14 днів після внесення відповідних змін до реєстру учасників Фонду. Перелік учасників Фонду також розміщується на офіційній сторінці Фонду в мережі Інтернет.

Розділ IV ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ КОШТІВ ФОНДУ

Стаття 19. Джерела формування коштів Фонду

1. Джерелами формування коштів Фонду є:

- 1) початкові збори з учасників Фонду;
- 2) регулярні збори з учасників Фонду;
- 3) спеціальний збір до Фонду;
- 4) доходи, одержані від інвестування коштів Фонду в державні цінні папери України;
- 5) доходи, одержані у вигляді процентів, нарахованих Національним банком України за залишками коштів на рахунках Фонду, відкритих в Національному банку України;
- 6) кредити, залучені від Національного банку України;
- 7) неустойка (штрафи, пеня), що стягується відповідно до цього Закону;
- 8) кошти, що були внесені Національним банком України в розмірі 20 мільйонів гривень на день створення Фонду;
- 9) кошти з Державного бюджету України;
- 10) доходи від надання фінансової підтримки приймаючому банку;
- 11) благодійні внески, гранти, технічна допомога, у тому числі від іноземних осіб;
- 12) кошти, отримані від виконання заходів, передбачених планом врегулювання, зокрема від продажу неплатоспроможного банку або перехідного банку, ліквідації банку.

2. Кошти Фонду можуть формуватися з інших джерел, не заборонених законодавством України.

3. Мінімальний обсяг коштів Фонду не може бути нижчим за 2,5 відсотка від суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів з учасників Фонду, які мають надійти протягом наступного кварталу. За умов досягнення мінімальної межі або ризику суттєвого зменшення обсягу коштів Фонду Фонд має право вжити заходів для поповнення коштів Фонду за рахунок джерел, визначених частиною першою цієї статті.

Стаття 20. Розпорядження коштами Фонду

1. Фонд є єдиним розпорядником коштів, акумульованих у процесі його діяльності.
2. Кошти Фонду не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню і можуть використовуватися Фондом виключно для:

1) виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам коштів за вкладами відповідно до цього Закону;

2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі витрат Фонду, передбачених пунктом 17 частини п'ятої статті 12 цього Закону;

(пункт 2 частини другої статті 20 у редакції Закону України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

3) забезпечення поточної діяльності Фонду, утримання його апарату, розвитку його матеріально-технічної бази в межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду;

4) надання фінансової підтримки приймаючому банку;

5) надання позик працівникам Фонду в межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, та у порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Фонду;

6) надання цільової позики для авансування виплат вкладникам банку відповідно до пункту 1 частини шостої статті 36 цього Закону протягом дії тимчасової адміністрації.

3. Фонд має право інвестувати кошти в державні цінні папери України.

4. Фонд здійснює інвестиційну діяльність на засадах затвердженого адміністративною радою Фонду інвестиційного плану виходячи з потреб забезпечення виконання функцій Фонду.

Стаття 21. Початковий збір до Фонду

1. Банк - учасник Фонду протягом 30 календарних днів з дня одержання банківської ліцензії зобов'язаний сплатити до Фонду початковий збір у розмірі 1 відсотка свого статутного капіталу, крім випадків, передбачених цим Законом.

2. Банк - учасник Фонду, створений у результаті реорганізації, звільняється від сплати початкового збору в разі сплати початкового збору до Фонду банками, які реорганізувалися, та набуває усіх прав і обов'язків щодо участі у Фонді.

3. Перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску до Фонду.

Стаття 22. Регулярний збір до Фонду

1. Учасник Фонду зобов'язаний станом на останній робочий день кожного кварталу здійснювати нарахування регулярного збору до Фонду. Розмір базової річної ставки збору становить 0,5 відсотка бази нарахування в національній валюті та 0,8 відсотка бази нарахування в іноземній валюті.

У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку такий банк зобов'язаний у день прийняття зазначеного рішення нарахувати регулярний збір до Фонду за період з дня, наступного за днем закінчення останнього розрахункового періоду до дня, що передує прийняттю такого рішення, та сплатити його до Фонду протягом 15 днів.

Базою нарахування є середньоарифметична за розрахунковий період сума щоденних балансових залишків на рахунках з обліку вкладів та відсотків за ними.

(абзац третій частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Фонд має право встановлювати своїм нормативно-правовим актом порядок розрахунку розміру регулярних зборів до Фонду у формі диференційованих зборів. Розрахунок розміру диференційованого збору проводиться шляхом зважування базової річної ставки збору за ступенем ризику. Розмір диференційованого збору має бути не менше розміру базової річної ставки.

Методика оцінки ступеню ризиків банку для розрахунку диференційованих зборів встановлюється нормативно-правовим актом Фонду, що підлягає погодженню з Національним банком України.

2. Учасник Фонду визначає залишки закладами в іноземній валюті, національній валюті України за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день такого визначення.

3. Учасник Фонду зобов'язаний здійснювати сплату регулярного збору до Фонду щоквартально до 15 числа місяця, наступного за кварталом, за який здійснюється сплата.

(частина третя статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Стаття 23. Спеціальний збір до Фонду

1. Фонд має право прийняти рішення про встановлення спеціального збору до Фонду у разі, якщо поточні доходи Фонду є недостатніми для виконання ним у повному обсязі своїх зобов'язань щодо виплати відшкодування закладами та/або щодо обслуговування та погашення залучених кредитів.

2. Учасник Фонду зобов'язаний здійснити сплату спеціального збору до Фонду у строки та згідно з умовами, встановленими нормативно-правовими актами Фонду.

3. Загальний розмір спеціального збору, сплаченого учасниками Фонду протягом року, не має перевищувати розміру регулярного збору з учасника Фонду, сплаченого учасником Фонду за попередній рік.

Стаття 24. Пеня за несплату та несвоєчасну сплату зборів до Фонду, штрафи за адміністративні порушення

1. Банк за несвоєчасну або неповну сплату зборів до Фонду сплачує пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України від розміру неперерахованої суми за кожний день прострочення (включаючи день сплати).

2. Фонд має право звернутися до:

1) Національного банку України з вимогою про безспірне списання своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду та нарахованої пені у випадку несплати учасником відповідних сум протягом одного місяця з дня сплати, встановленого цим Законом;

2) суду з позовом про стягнення з учасника Фонду своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду та нарахованої пені.

3. Фонд накладає адміністративні штрафи на керівників банків відповідно до [Кодексу України про адміністративні правопорушення](#).

(абзац перший частини третьої статті 24 у редакції
Закону України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Абзац другий частини третьої статті 24 виключено

(згідно із Законом України
від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Протоколи про вчинення правопорушення складаються працівниками Фонду. Проведення у справах про адміністративні правопорушення, передбачені цією статтею, здійснюються відповідно до [Кодексу України про адміністративні правопорушення](#).

Стаття 25. Кредитування Фонду та внесення державою коштів на безповоротній основі

1. Для виконання покладених на нього функцій Фонд має право залучати кредити від Кабінету Міністрів України або отримати внесок держави на безповоротній основі на відповідний рік у разі, якщо з початку року обсяг коштів Фонду, що можуть бути використані Фондом на цілі, передбачені пунктами 1 і 4 частини другої статті 20 цього Закону, зменшується більше ніж на 70 відсотків.

2. Фонд подає Міністерству фінансів України заявку на визначення розміру кредиту (внеску) на поточний бюджетний рік, а якщо до закінчення бюджетного року залишилося менше трьох місяців - на наступний рік, із зазначенням форми такого кредиту (внеску) та його розміру.

(частина друга статті 25 у редакції
Закону України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

3. Міністерство фінансів України в місячний строк з дня отримання заявки від Фонду розробляє і включає до проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік пропозиції щодо відповідних бюджетних призначень.

(частина третя статті 25 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

4. Міністерство фінансів України на підставі рішення Кабінету Міністрів України надає Фонду кошти з Державного бюджету України в межах відповідних бюджетних призначень.

5. У разі виникнення тимчасового дефіциту ліквідності Фонд має право звернутися до Національного банку України за отриманням короткострокового кредиту. Національний банк України має право надати кредит Фонду на умовах, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України.

Розділ V

ГАРАНТІЇ ФОНДУ ТА ВІДШКОДУВАННЯ КОШТІВ ЗА ВКЛАДАМИ

Стаття 26. Гарантії за вкладом

1. Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за його вкладом. Фонд відшкодовує кошти в розмірі вкладу, включаючи відсотки, нараховані на день прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості вкладів в одному банку. Сума граничного розміру відшкодування коштів за вкладами не може бути меншою 200000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми відшкодування коштів за вкладами. Зобов'язання з виплати відсотків за вкладами, нарахованих під час здійснення тимчасової адміністрації, задовольняються відповідно до черговості, встановленої пунктом 4 частини першої статті 52 цього Закону.

(абзац перший частини першої статті 26 у редакції Закону України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Виконання зобов'язань Фонду перед вкладниками здійснюється Фондом з дотриманням вимог щодо найменших витрат Фонду та збитків для вкладників у спосіб, визначений цим Законом, у тому числі шляхом передачі активів і зобов'язань банку приймаючому банку, продажу банку, створення перехідного банку протягом дії тимчасової адміністрації або виплати відшкодування вкладникам після ухвалення рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку.

Виплата відшкодування здійснюється з урахуванням сум, сплачених вкладнику протягом дії тимчасової адміністрації у банку.

Гарантії Фонду не поширюються на відшкодування коштів за вкладами у випадках, передбачених цим Законом.

2. Вкладник набуває право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду в межах граничного розміру відшкодування коштів за вкладами після прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

3. Фонд гарантує відшкодування коштів за вкладом, який вкладник має в банку, що в подальшому реорганізувався шляхом перетворення, на тих самих умовах, що і до реорганізації.

4. Фонд не відшкодовує кошти:

1) передані банку в довірче управління;

2) за вкладом у розмірі менше 10 гривень;

3) за вкладом, підтвердженим ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника;

4) розміщені на вклад у банку особою, яка була членом спостережної (наглядової) ради, правління (ради директорів), ревізійної комісії банку, якщо з дня її звільнення з посади до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік;

5) розміщені на вклад у банку особою, яка надавала банку професійні послуги як аудитор, юридичний радник, суб'єкт оціночної діяльності, якщо ці послуги мали безпосередній вплив на виникнення ознак неплатоспроможності банку і якщо з дня припинення надання послуг до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік;

- б) розміщені на вклад власником істотної участі банку;
- 7) розміщені на вклад особою, яка на індивідуальній основі отримує від банку проценти за вкладом на більш сприятливих договірних умовах, ніж звичайні, або має інші фінансові привілеї від банку;
- 8) за вкладом у банку, що є предметом застави та забезпечує виконання зобов'язань вкладника перед цим банком, в обсязі таких зобов'язань;
- 9) за вкладами у філіях іноземних банків.

5. Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до статті 36 цього Закону.

6. Фонд завершує виплату гарантованих сум відшкодування коштів за вкладами в день внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб запису про ліквідацію банку як юридичної особи.

Стаття 27. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами

1. Уповноважена особа Фонду складає перелік вкладників та визначає розрахункові суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок Фонду відповідно до вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду станом на день прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.
2. Уповноважена особа Фонду протягом трьох днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку формує повний перелік вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами за рахунок Фонду, із визначенням сум, що підлягають відшкодуванню.
3. Уповноважена особа Фонду зазначає у переліку вкладників суму відшкодування для кожного вкладника, яка розраховується виходячи із сукупного обсягу всіх його вкладів у банку та нарахованих процентів. Нарахування процентів за вкладами припиняється з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.
4. Інформація про вкладника в переліку вкладників має забезпечувати його ідентифікацію відповідно до законодавства.
5. Протягом шести днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку виконавча дирекція Фонду затверджує реєстр вкладників для здійснення виплат відповідно до наданого уповноваженою особою Фонду переліку вкладників. Фонд публікує оголошення про відшкодування коштів вкладникам у газетах "Урядовий кур'єр", "Голос України" та на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет не пізніше ніж через сім днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.
6. Уповноважена особа Фонду протягом трьох днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію формує перелік вкладників, кошти яких не підлягають відшкодуванню Фондом відповідно до частини четвертої статті 26 цього Закону.

Стаття 28. Розрахунки з вкладниками

1. Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів вкладникам, їх представникам та спадкоємцям у національній валюті України в готівковій або безготівковій формі не пізніше семи днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.
2. Фонд здійснює виплату гарантованих сум відшкодування через банки-агенти.
3. Фонд не пізніше ніж за 30 днів до закінчення визначеного цим Законом строку ліквідації банку публікує оголошення в газетах "Урядовий кур'єр", "Голос України" та на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет про завершення Фондом виплат гарантованої суми відшкодування.

Стаття 29. Набуття Фондом права кредитора банку

1. Фонд набуває право кредитора банку на всю суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку відповідно до цього Закону на момент ухвалення рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та переведення банку до Фонду для здійснення тимчасової адміністрації.
2. Фонд також набуває прав кредитора на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою [виведення неплатоспроможного банку з ринку](#), а також на суму цільової позики, наданої банку протягом дії тимчасової адміністрації.

Розділ VI

РЕГУЛЯТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ФОНДУ

Стаття 30. Регулювання Фондом діяльності банків

1. Фонд здійснює регулювання діяльності банків шляхом:
 - 1) прийняття в межах своїх повноважень нормативно-правових актів, обов'язкових до виконання банками;
 - 2) здійснення контролю за виконанням зобов'язань банків у зв'язку з їх участю в системі гарантування вкладів фізичних осіб;
 - 3) виведення неплатоспроможних банків з ринку;
 - 4) в інших формах, передбачених цим Законом.
2. Регулятивні повноваження Фонду, визначені цим Законом, поширюються на всі банки в Україні. Банки зобов'язані дотримуватися нормативно-правових актів Фонду та виконувати вимоги, встановлені Фондом у межах його повноважень.

Стаття 31. Звітність банків перед Фондом

1. Банк зобов'язаний подавати до Фонду балансові звіти, аудиторські висновки, регулярну звітність щодо залучених ним вкладів та сплати зборів до Фонду у строки, формі та відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.
2. Фонд має право вимагати від банку подання інформації з окремих питань діяльності. Банк зобов'язаний подати таку інформацію до Фонду у строки та формі, визначених відповідною

вимогою Фонду. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, у порядку, встановленому [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#).

Стаття 32. Перевірки банків

1. Фонд має право здійснювати [перевірку](#) банку щодо контролю за виконанням ним зобов'язань у зв'язку з участю в системі гарантування вкладів фізичних осіб на предмет:

- 1) достовірності наданої Фонду звітності;
- 2) повноти і своєчасності розрахунків з Фондом за зборами до Фонду та нарахованою пенєю;
- 3) повноти і достовірності ведення бази даних про вкладників;
- 4) дотримання вимог щодо інформування вкладників про участь банку у Фонді;
- 5) дотримання інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

2. Перевірка банку здійснюється працівниками Фонду відповідно до затвердженого виконавчою дирекцією Фонду плану перевірки.

3. Фонд має право здійснювати планову перевірку банку не частіше одного разу на рік. В окремих випадках Фонд має право здійснювати позапланову перевірку банку на підставі рішення виконавчої дирекції Фонду.

4. Фонд зобов'язаний повідомити банк про проведення планової перевірки не пізніше ніж за 10 днів до початку перевірки.

5. Банк зобов'язаний забезпечити працівникам Фонду:

- 1) вільний та безоплатний доступ до документів та інформації, у тому числі інформації, що містить банківську таємницю, необхідних для проведення перевірки;
- 2) надання пояснень з окремих питань на вимогу працівників Фонду;
- 3) вільний доступ у робочий час до приміщень, де відбувається залучення коштів від фізичних осіб та до виділеного приміщення для розміщення членів інспекційної групи під час проведення перевірки.

6. За клопотанням Фонду працівники Фонду мають бути залучені Національним банком України до проведення інспекційних перевірок банків, віднесених Національним банком України до категорії проблемних. Виконавча дирекція Фонду затверджує для працівника Фонду у складі інспекційної групи Національного банку України окремий план перевірки.

7. Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, не поширюються на працівників Фонду, які в межах наданих цим Законом повноважень здійснюють перевірки.

8. Фонду забороняється надавати матеріали перевірки третім особам, крім випадків, передбачених законом, а також розголошувати інформацію про діяльність банку, що стала відома Фонду під час здійснення ним його повноважень, за виключенням випадків, передбачених законом.

Стаття 33. Адміністративно-господарські санкції щодо банків за порушення законодавства про гарантування вкладів фізичних осіб

1. Неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірних відомостей банком Фонду, якщо подання таких відомостей вимагається цим законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, тягне за собою накладення на банк штрафу від 0,05 до 0,1 відсотка від розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

2. Порушення банком порядку ведення бази даних про вкладників тягне за собою накладення на банк штрафу від 0,05 до 0,1 відсотка від розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

3. За порушення банком вимог законодавства про гарантування вкладів фізичних осіб Фонд може застосовувати до такого банку адміністративно-господарську санкцію у вигляді розпорядження про усунення порушення. Невиконання або несвоєчасне виконання банком рішень та/або нормативно-правових актів Фонду чи розпоряджень про усунення порушень тягне за собою накладення на банк штрафу в розмірі від 0,04 до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

(частина третя статті 33 у редакції
Закону України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

4. Адміністративно-господарські санкції, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, розглядаються та накладаються директором - розпорядником Фонду, його заступниками в [порядку](#), встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

За результатами розгляду справи про правопорушення приймається постанова.

Штраф може бути накладено на банк протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.

У разі вчинення банком двох або більше правопорушень штрафи накладаються за кожне вчинене правопорушення окремо.

Підставою для розгляду справи про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб є протокол.

Протоколи про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб мають право складати уповноважені працівники Фонду.

Справа про правопорушення розглядається в 15-денний строк з дня одержання Фондом протоколу про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб.

Штраф сплачується не пізніше 15 днів з дня вручення або отримання банком надісланої копії постанови Фонду про накладення штрафу.

Копія завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу у повному обсязі, надсилається до Фонду.

У разі якщо штраф не сплачено у встановлені строки, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому [Законом України "Про виконавче провадження"](#).

Суми штрафів зараховуються до коштів Фонду.

Постанову у справі про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб може бути оскаржено до суду в порядку, встановленому законом.

Розділ VII ТИМЧАСОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

Стаття 34. Запровадження тимчасової адміністрації

1. Фонд розпочинає процедуру **виведення неплатоспроможного банку з ринку** та здійснення тимчасової адміністрації в банку на наступний робочий день після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.
2. Не пізніше наступного робочого дня після початку тимчасової адміністрації Фонд розміщує інформацію про запровадження тимчасової адміністрації в банку на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет і не пізніше ніж через 10 днів публікує її в газетах "Урядовий кур'єр" та "Голос України".
3. Виконавча дирекція Фонду не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних призначає з числа працівників Фонду уповноважену особу Фонду. Уповноважена особа Фонду повинна відповідати вимогам, встановленим Фондом. Рішення про призначення уповноваженої особи Фонду доводиться Фондом до головного офісу банку та до кожного відокремленого підрозділу банку негайно.
4. Тимчасова адміністрація запроваджується на строк, що не перевищує три місяці, а для системоутворюючих банків - шість місяців. Тимчасова адміністрація припиняється після виконання плану врегулювання або в інших випадках за рішенням виконавчої дирекції Фонду.
5. Під час тимчасової адміністрації Фонд має повне і виняткове право управляти банком відповідно до цього Закону, нормативно-правових актів Фонду та вживати дії, передбачені планом врегулювання.

Стаття 35. Вимоги до уповноваженої особи Фонду

1. Тимчасовим адміністратором неплатоспроможного банку та ліквідатором банку (крім ліквідації банку за рішенням власників) є Фонд. Здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків Фонд здійснює через призначену виконавчою дирекцією уповноважену особу Фонду, яка має високі професійні та моральні якості, бездоганну ділову репутацію, повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права (не нижче кваліфікаційного рівня "спеціаліст") та професійний досвід, необхідний для виконання заходів у межах здійснення тимчасової адміністрації.

(частина перша статті 35 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

2. Уповноваженою особою Фонду не може бути особа, яка:
 - 1) є кредитором, пов'язаною особою або учасником банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;
 - 2) має судимість, не погашену і не зняту у встановленому законом порядку, або є обвинуваченим по кримінальній справі;

3) не виконала своїх зобов'язань перед будь-яким банком;

4) має конфлікт інтересів з банком, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація.

3. Конфліктом інтересів є наявність у відповідного працівника Фонду або його/її близьких родичів особистих або ділових інтересів у відповідному банку, зокрема щодо:

1) заборгованості перед банком, заборгованості банку, володіння будь-якими майновими правами щодо майна банку;

2) відносин за попередні п'ять років з банком як його пов'язаною особою;

3) невиконання будь-яких зобов'язань по відношенню до будь-якого банку за останні п'ять років;

4) володіння майном, яке конкурує з майном банку;

5) перебування у трудових відносинах з банком за останні п'ять років;

6) інших інтересів, що можуть зашкодити неупередженому виконанню функцій у межах здійснення тимчасової адміністрації.

4. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана переконатися у відсутності конфлікту інтересів працівника Фонду, який призначається уповноваженою особою Фонду, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду. У разі виявлення обставин, що становлять конфлікт інтересів, після початку тимчасової адміністрації Фонд зобов'язаний негайно відсторонити відповідного працівника від виконання обов'язків уповноваженої особи Фонду.

5. Уповноважена особа Фонду не має права:

1) приймати прямо або опосередковано будь-які послуги, подарунки та інші цінності від осіб, заінтересованих у здійсненні будь-яких дій, пов'язаних з діяльністю банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

2) використовувати або дозволяти використовувати майно банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація, у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб;

3) давати обіцянки або приймати зобов'язання від імені Фонду без попереднього письмового дозволу;

4) користуватися будь-якими послугами банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

5) розголошувати банківську таємницю, інформацію, що становить комерційну таємницю, та іншу службову інформацію, якщо це не пов'язано із здійсненням тимчасової адміністрації.

6. Оплата праці уповноваженої особи Фонду здійснюється Фондом у межах затвердженого штатного розпису. Виконавча дирекція Фонду має право встановлювати додаткову винагороду уповноваженій особі Фонду в межах кошторису витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації.

7. Фінансова відповідальність, життя та здоров'я уповноваженої особи Фонду мають бути застраховані в її інтересах за рахунок Фонду відповідно до чинного законодавства України.

8. Уповноважена особа Фонду у своїй діяльності підзвітна Фонду, який несе відповідальність за дії уповноваженої особи Фонду щодо процедури [виведення неплатоспроможного банку з ринку](#).

Стаття 36. Наслідки запровадження тимчасової адміністрації

1. З дня призначення уповноваженої особи Фонду призупиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Уповноважена особа Фонду від імені Фонду набуває всі повноваження органів управління банку та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення.

Протягом одного дня після призначення уповноваженої особи Фонду керівники банку забезпечують передачу уповноваженій особі Фонду печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку, а також протягом трьох днів - передачу бухгалтерської та іншої документації банку. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

(абзац другий частини першої статті 36 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

2. На період тимчасової адміністрації усі структурні підрозділи, органи та посадові особи банку підпорядковуються у своїй діяльності уповноваженій особі Фонду і діють у визначених нею межах та порядку.

3. Правочини, вчинені органами управління та керівниками банку після призначення уповноваженої особи Фонду, є нікчемними.

4. Початок тимчасової адміністрації не є підставою для припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують операційну діяльність банку, зокрема договорів про оренду нерухомого майна, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку Фонд має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

5. Під час тимчасової адміністрації не здійснюється:

- 1) задоволення вимог вкладників та інших кредиторів банку;
 - 2) примусове стягнення коштів та майна банку, звернення стягнення на майно банку, накладення арешту на кошти та майно банку;
 - 3) нарахування неустойки (штрафів, пені), інших фінансових (економічних) санкцій за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань перед кредиторами та зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів);
 - 4) зарахування зустрічних однорідних вимог, якщо це може призвести до порушення порядку погашення вимог кредиторів, встановленого цим Законом.
6. Обмеження, встановлене пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання банку щодо:

(абзац перший частини шостої статті 36 у редакції Закону України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

- 1) виплати коштів за вкладками вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом;
- 2) витрат, пов'язаних із забезпеченням його операційної діяльності відповідно до частини четвертої цієї статті;
- 3) виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю працівників банку.

Зобов'язання банку, передбачені пунктами 2 і 3 частини шостої цієї статті, виконуються банком у межах його фінансових можливостей у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

З метою забезпечення виконання зобов'язань банку, передбачених пунктом 1 частини шостої цієї статті, Фонд має право надати банку цільову позику.

7. Дія [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) на банки не поширюється.

Стаття 37. Повноваження уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду діє від імені Фонду відповідно до цього Закону і нормативно-правових актів Фонду.
2. Уповноважена особа Фонду має право:
 - 1) вчиняти будь-які дії та приймати рішення, що належали до повноважень органів управління і органів контролю банку;
 - 2) укладати від імені банку будь-які договори (вчиняти правочини), необхідні для забезпечення операційної діяльності банку, здійснення ним банківських та інших господарських операцій, з урахуванням вимог, встановлених цим Законом;
 - 3) продовжувати, обмежувати або припиняти здійснення банком будь-яких операцій;
 - 4) відмовлятися від виконання або розривати в порядку, встановленому законодавством України, будь-які договори (правочини) за участю банку, які є збитковими чи непотрібними для банку або виконання яких має негативний вплив на фінансовий стан банку;
 - 5) заявляти від імені банку позови майнового та немайнового характеру до суду, у тому числі позови про винесення рішення, відповідно до якого боржник банку має надати інформацію про свої активи;
 - 6) звертатися до правоохоронних органів із заявою про порушення кримінальних справ у встановленому законодавством України порядку в разі виявлення фактів шахрайства та інших протиправних дій працівників банку або інших осіб стосовно банку;
 - 7) залучати до роботи у процесі здійснення тимчасової адміністрації за рахунок банку будь-якого службовця, експерта, консультанта в межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду. Такі особи можуть бути відсторонені від виконання обов'язків у будь-який час;

8) призначати проведення аудиторських перевірок та юридичних експертиз з питань діяльності банку за рахунок банку в межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду;

9) звільняти чи переводити на іншу посаду будь-кого з керівників чи працівників банку, переглядати їх службові обов'язки, змінювати розмір оплати їх праці з додержанням вимог законодавства України про працю;

10) зупиняти розподіл капіталу банку чи виплату дивідендів у будь-якій формі;

11) вчиняти дії, спрямовані на виконання плану врегулювання, відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

3. На виконання своїх повноважень уповноважена особа Фонду:

1) діє без довіреності від імені банку, має право підпису будь-яких договорів (правочинів), інших документів від імені банку;

2) видає накази та розпорядження, дає доручення, обов'язкові до виконання працівниками банку;

3) звітує за результатами здійснення тимчасової адміністрації банку перед виконавчою дирекцією Фонду.

4. Будь-яка особа, яка навмисно перешкоджає доступу уповноваженої особи Фонду до банку, його приміщень, засобів зв'язку, операційних систем, активів, книг, записів, документів, несе відповідальність за такі протиправні дії згідно із законодавством України. Правоохоронні органи зобов'язані надавати допомогу Фонду у процесі здійснення тимчасової адміністрації банку на підставі письмового звернення уповноваженої особи Фонду.

5. Вжиття будь-якою особою дій, що перешкоджають доступу уповноваженої особи Фонду до банку та/або унеможливають здійснення тимчасової адміністрації, є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Стаття 38. Заходи щодо забезпечення збереження активів банку, запобігання втрати майна та збитків банку

1. Уповноважена особа Фонду зобов'язана забезпечити збереження активів та документації банку.

2. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації уповноважена особа Фонду зобов'язана забезпечити перевірку договорів (інших правочинів), укладених банком протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації банку, на предмет виявлення договорів (правочинів), виконання яких спричинило або може спричинити погіршення фінансового стану банку та які відповідають одному з таких критеріїв:

1) договори, за якими було або має бути здійснено відчуження (або передача в користування) майна банку на умовах, значно гірших за звичайні ринкові умови здійснення відповідних операцій;

2) договори про здійснення кредитних операцій, які передбачають надання клієнту пільг і які банк не уклав би за звичайних ринкових умов;

- 3) договори про здійснення кредитних операцій та інші господарські договори, що мають на меті штучне виведення активів банку внаслідок шахрайських дій та зловмисних намірів;
- 4) договори, що передбачають платіж чи операцію з майном з метою надання пільг окремим кредиторам банку;
- 5) договори (правочини) з пов'язаною особою банку, якщо така операція не відповідає вимогам законодавства України або загрожує інтересам вкладників і кредиторів банку;
- 6) господарські операції, де оплата значно перевищує реальну вартість товарів, послуг, іншого майна, отриманого банком.

3. Договори, зазначені в частині другій цієї статті, є нікчемними. Уповноважена особа Фонду зобов'язана вжити заходів для витребування (повернення) майна (коштів) банку, переданого за такими договорами, а також має право вимагати відшкодування збитків, спричинених їх укладенням. У разі звернення до суду уповноваженої особи Фонду державне мито не сплачується.

4. Уповноважена особа Фонду вживає передбачені законодавством заходи щодо стягнення простроченої заборгованості позичальників та інших боржників банку.

5. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації уповноважена особа Фонду зобов'язана провести інвентаризацію банківських активів і зобов'язань.

Стаття 39. План врегулювання

1. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду. За рішенням виконавчої дирекції Фонду цей строк може бути продовжений до 30 днів.

2. План врегулювання складається відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду. У плані врегулювання на підставі оцінки фінансового і майнового стану банку визначаються заходи щодо [виведення неплатоспроможного банку з ринку](#) в один із таких способів:

- 1) ліквідація банку з відшкодуванням з боку Фонду коштів за вкладками фізичних осіб у порядку, встановленому цим Законом;
- 2) ліквідація банку з відчуженням у процесі ліквідації всіх або частини його активів і зобов'язань на користь приймаючого банку;
- 3) відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією;
- 4) створення та продаж інвестору перехідного банку з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку і подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку;
- 5) продаж неплатоспроможного банку інвестору.

3. План врегулювання має, зокрема, містити:

1) порівняльний аналіз та обґрунтування витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, передбачених частиною другою цієї статті, з точки зору обрання найменш витратного для Фонду способу виведення неплатоспроможного банку з ринку. Такий аналіз здійснюється відповідно до методики, визначеної виконавчою дирекцією Фонду;

2) спосіб, порядок та строки врегулювання відносин з учасниками, вкладниками та іншими кредиторами банку;

3) умови конкурсу (аукціону) щодо визначення приймаючого банку та/або інвестора;

4) умови та строки ліквідації банку.

4. Після затвердження плану врегулювання тимчасова адміністрація та/або ліквідація банку здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання.

Виконавча дирекція Фонду у будь-який час має право вносити зміни та доповнення до плану врегулювання. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана внести зміни до плану врегулювання в частині зміни способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, якщо реалізація обраного способу виведення банку з ринку виявилася неможливою протягом строків, визначених планом врегулювання.

5. Фонд зобов'язаний подати план врегулювання та зміни до нього до Національного банку України не пізніше семи днів з дати затвердження.

6. Фонд вживає будь-яких заходів на виконання плану врегулювання без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, кредиторів (вкладників) банку. Учасники, кредитори (вкладники) банку не мають права вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань банку та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання.

7. Уповноважена особа Фонду подає виконавчій дирекції Фонду письмовий звіт про виконання плану врегулювання за період тимчасової адміністрації не пізніше закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

Стаття 40. Особливості передачі активів і зобов'язань неплатоспроможного банку

1. Фонд відповідно до плану врегулювання забезпечує здійснення відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду, на підставі позитивного висновку Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками і кредиторами.

Національний банк України надає висновок, зазначений у цій частині, не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

2. Фонд складає реєстр активів і зобов'язань, які підлягають відчуженню. Під час відчуження зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладками фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути відчужені частково.

У разі відсутності належного обсягу активів для відчуження у повному обсязі зобов'язань банку за вкладами фізичних осіб, гарантованими Фондом, Фонд може надати фінансову підтримку приймаючому банку у межах та порядку, передбачених статтею 43 цього Закону.

3. Приймаючий банк, визначений за результатами проведення конкурсу (аукціону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань.

4. При виведенні неплатоспроможного банку з ринку відповідно до цього Закону активи і зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за ціною, визначеною Фондом за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду, з дотриманням принципу **виведення неплатоспроможного банку з ринку** найменш витратним способом. При підготовці до проведення відкритого конкурсу Фонд може проводити оцінку активів неплатоспроможного банку за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Перелік активів, для яких проведення незалежної оцінки є обов'язковим, визначається нормативно-правовими актами Фонду.

5. Зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за їх балансовою вартістю (з можливістю виплати премії з боку покупця) на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними кредиторами (вкладниками). Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (вкладників). При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (вкладниками) не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними кредиторами (вкладниками) неплатоспроможного банку.

6. Передача активів здійснюється на підставі договору про відступлення права вимоги за реєстром договорів про здійснення активних операцій та договорів забезпечення. При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо боржників, вимоги до яких передані відповідно до договору про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається.

7. Договори, визначені частинами п'ятою та шостою цієї статті, можуть бути укладені у вигляді одного документа (змішаного договору) і не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи уклалися договори, права і обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.

8. Приймаючий банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким відчуженням.

9. Фонд зобов'язаний повідомити боржників і кредиторів про передачу активів і зобов'язань іншому банку.

10. Фонд наступного дня після завершення відчуження активів і зобов'язань подає Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку.

11. Фонд має право вимагати від приймаючого банку відшкодування збитків за необґрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Стаття 41. Особливості продажу неплатоспроможного банку

1. Уповноважена особа Фонду відповідно до плану врегулювання здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду.

(частина перша статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

2. Інвестор має відповідати вимогам, встановленим [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#) та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду.

3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:

1) уповноважена особа Фонду відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником банку, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (паїв);

2) уповноважена особа Фонду зобов'язана прийняти рішення про зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку в разі, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. У разі від'ємного розміру регулятивного капіталу статутний капітал банку вважається таким, що дорівнює 1 гривні;

(пункт 2 частини третьої статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

3) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку у будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу уповноваженої особи Фонду мають бути внесені до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;

4) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними.

4. Уповноважена особа Фонду здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору, визначеному за результатами проведення конкурсу (аукціону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

(частина четверта статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

5. Продаж банку здійснюється на підставі договору купівлі-продажу акцій (паїв) банку.

У договорі має бути передбачено:

1) обов'язок інвестора у визначені терміни здійснити заходи з приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами законодавства України;

2) умову щодо розірвання договору в разі невиконання інвестором обов'язку здійснити капіталізацію банку та/або вжити інших заходів для відновлення платоспроможності і стабілізації діяльності банку;

3) штрафні санкції за неналежне виконання інвестором умов договору.

6. Ціна продажу неплатоспроможного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

7. Договір купівлі-продажу акцій (паїв), укладений уповноваженою особою Фонду і інвестором, є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції (паї) або здійснення облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі.

(частина сьома статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

8. Продаж банку відповідно до цієї статті здійснюється без необхідності отримання згоди учасників чи будь-якого іншого погодження умов та порядку продажу акцій (паїв) банку інвестору. Уповноважена особа Фонду, Фонд та інвестор звільняються від вимоги щодо відшкодування збитків, пов'язаних із продажем неплатоспроможного банку.

(частина восьма статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

9. Фонд наступного дня після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Уповноважена особа Фонду надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтованих висновків.

Фонд приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

(частина дев'ята статті 41 у редакції Закону України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Стаття 42. Особливості утворення та продажу перехідного банку

1. Фонд на підставі плану врегулювання приймає рішення про утворення перехідного банку шляхом виділу частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку. Перехідний банк утворюється у формі публічного акціонерного товариства.

2. Статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу акціонерного товариства.

Перехідний банк провадить свою діяльність у межах вимог, установлених для цього банку нормативно-правовими актами Фонду.

На перехідний банк не поширюються вимоги, установлені Національним банком України щодо обов'язкових економічних нормативів, лімітів валютної позиції, нормативів

обов'язкового резервування коштів на кореспондентському рахунку банку в Національному банку України, формування резервів на покриття збитків від активів.

3. Створення, реєстрація випуску акцій, державна реєстрація юридичної особи та видача банківської ліцензії перехідному банку здійснюються за спрощеною процедурою, яка визначається спільно Фондом, Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію випуску акцій перехідного банку протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня подання письмового клопотання Фонду про реєстрацію випуску акцій перехідного банку разом з комплектом реєстраційних та установчих документів перехідного банку.

5. Національний банк України видає перехідному банку банківську ліцензію після державної реєстрації юридичної особи протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня отримання повного пакета документів, визначених законом.

6. Фонд звільняється від сплати податків, зборів, державного мита, платежів за послуги державних органів у зв'язку із утворенням перехідного банку.

7. Фонд здійснює продаж перехідного банку інвестору, визначеному за результатами проведення конкурсу (аукціону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

8. Переможцем конкурсу (аукціону) є інвестор, який запропонував найкращу ціну та який взяв на себе зобов'язання здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку.

9. Ціна продажу перехідного банку визначається за результатами конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу **виведення неплатоспроможного банку з ринку** найменш витратним способом. Початкова ціна продажу банку визначається Фондом за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Кошти від продажу перехідного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

10. Утворення перехідного банку здійснюється після отримання письмового зобов'язання інвестора щодо придбання перехідного банку. За порушення зобов'язання інвестор сплачує Фонду штраф у розмірі, визначеному умовами конкурсу (аукціону).

11. Інвестор має відповідати вимогам, встановленим **Законом України "Про банки і банківську діяльність"** та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду.

12. Перехідному банку передаються всі або визначена відповідно до плану врегулювання частина активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Під час передачі зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладками фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути передані частково.

Розмір статутного капіталу перехідного банку не впливає на обсяг активів і зобов'язань, що можуть бути йому передані.

13. Перехідний банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з такою передачею.

14. Перехідний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданими йому активами (включаючи права за договорами забезпечення), а також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими зобов'язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів.

15. Після завершення процедури створення перехідного банку, видачі банківської ліцензії та передачі йому активів та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції перехідного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі.

16. Умовою договору купівлі-продажу акцій перехідного банку є зобов'язання інвестора у визначені договором терміни (але у будь-якому разі у строк, що не перевищує трьох місяців) здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку. Договором повинні передбачатися штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Її невиконання є підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку на вимогу Фонду.

17. Банк втрачає статус перехідного після виконання інвестором усіх умов договору купівлі-продажу акцій перехідного банку. Національний банк України протягом шести місяців з дня втрати банком статусу перехідного здійснює за ним банківський нагляд з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України.

18. Фонд подає Національному банку України пропозицію про ліквідацію неплатоспроможного банку не пізніше дня, наступного за днем передачі активів та зобов'язань перехідному банку.

19. Перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску та регулярних внесків до Фонду. Після продажу перехідного банку інвестору цей банк сплачує регулярні внески до Фонду на загальних підставах. Вклади, передані перехідному банку, гарантуються Фондом на тих же умовах, що існували до дня їх передачі.

20. Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом трьох місяців з дня його створення.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

21. Якщо протягом трьох місяців від дня його утворення перехідний банк не продано інвестору, Фонд не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію перехідного банку.

Національний банк України приймає рішення, зазначені у цій статті, не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Стаття 43. Фінансова підтримка з боку Фонду

1. За рішенням виконавчої дирекції Фонд може надати приймаючому банку фінансову підтримку у формі компенсації за прийняті зобов'язання. Спосіб, розмір та умови надання фінансової підтримки визначаються відповідно до нормативно-правових актів Фонду.
2. Розмір компенсації приймаючому банку має ґрунтуватися на аналізі найменш витратного для Фонду способу виведення банку з ринку, визначеного планом врегулювання неплатоспроможного банку, і не може перевищувати суми переданих приймаючому банку зобов'язань перед вкладниками у межах сум гарантованого відшкодування коштів за вкладками, зменшеної на вартість переданих приймаючому банку активів.
3. Фінансова підтримка не може надаватися будь-якому проблемному або неплатоспроможному банку чи на користь учасників таких банків.

(стаття 43 у редакції Закону
України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

Розділ VIII ЛІКВІДАЦІЯ БАНКІВ

Стаття 44. Ліквідація банку і призначення уповноваженої особи Фонду

1. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду та з інших підстав, передбачених [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#).
2. Фонд вносить Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку:
 - 1) відповідно до плану врегулювання;
 - 2) у разі закінчення строку тимчасової адміністрації банку та/або невиконання плану врегулювання;
 - 3) в інших випадках, передбачених цим Законом.
3. Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку протягом п'яти днів з дня отримання пропозиції Фонду про ліквідацію банку. Національний банк України інформує Фонд про прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше дня, наступного за днем прийняття такого рішення.
4. Фонд призначає уповноважену особу Фонду та розпочинає процедуру ліквідації банку в день отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, за виключенням випадку, коли ліквідація здійснюється за ініціативою власників банку.
5. Ліквідація банку повинна бути завершена не пізніше одного року з дня прийняття рішення про ліквідацію банку. Фонд має право прийняти рішення про продовження ліквідації банку на строк до одного року, а системоутворюючих банків - на строк до двох років.

Стаття 45. Оголошення про ліквідацію банку

1. Фонд не пізніше робочого дня, наступного за днем отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, розміщує інформацію про це на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет.

2. Фонд здійснює опублікування відомостей про ліквідацію банку та призначення уповноваженої особи Фонду у газетах "Урядовий кур'єр" та "Голос України" не пізніше ніж через сім днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

3. Відомості про ліквідацію банку та призначення уповноваженої особи Фонду повинні містити:

1) найменування та інші реквізити банку, що ліквідується;

2) дату та номер рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

3) дату та номер рішення виконавчої дирекції Фонду про призначення уповноваженої особи Фонду;

4) прізвище, ім'я та по батькові уповноваженої особи Фонду;

5) інформацію про місце та строк приймання вимог кредиторів.

4. Уповноважена особа Фонду в семиденний строк з дати прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку розміщує оголошення, що містить відомості про ліквідацію банку відповідно до частини третьої цієї статті, в усіх приміщеннях банку, в яких здійснюється обслуговування клієнтів.

5. Протягом 30 днів з дня опублікування відомостей про відкликання банківської ліцензії, ліквідацію банку та призначення уповноваженої особи Фонду кредитори мають право заявити уповноваженій особі Фонду про свої вимоги до банку. Вимоги фізичних осіб-вкладників у межах гарантованої Фондом суми відшкодування за вкладом не заявляються.

Стаття 46. Наслідки призначення уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду від імені Фонду виконує функції з ліквідації банку відповідно до цього Закону та приступас до виконання своїх обов'язків негайно після прийняття Фондом рішення про призначення уповноваженої особи Фонду.

2. З дня призначення уповноваженої особи Фонду:

1) припиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів)) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Якщо в банку, що ліквідується, здійснювалася тимчасова адміністрація, з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку тимчасова адміністрація банку припиняється;

2) банківська діяльність банку завершується закінченням технологічного циклу конкретних операцій у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси;

3) строк виконання всіх грошових зобов'язань банку та зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) вважається таким, що настав;

4) припиняється нарахування відсотків, неустойки (штрафу, пені) та застосування інших санкцій за всіма видами заборгованості банку;

5) відомості про фінансове становище банку перестають бути конфіденційними чи становити банківську таємницю;

6) укладення правочинів, пов'язаних з відчуженням майна банку чи передачею його майна третім особам, допускається в порядку, передбаченому статтею 51 цього Закону;

7) втрачають чинність публічні обтяження чи обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) будь-яким майном (коштами) банку. Накладення нових обтяжень чи обмежень на майно банку не допускається.

3. Вимоги за зобов'язаннями банку, що виникли під час проведення ліквідації, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури.

4. Протягом трьох днів з дня призначення уповноваженої особи Фонду керівники банку (або уповноважена особа, якщо в банку здійснювалася тимчасова адміністрація) забезпечують передачу бухгалтерської та іншої документації банку, печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку уповноваженій особі Фонду. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

5. Особа, яка навмисно перешкоджає доступу уповноваженої особи Фонду до банку, його приміщень, засобів зв'язку, операційних систем, активів, книг, записів, документів, несе відповідальність згідно із законодавством України.

Стаття 47. Організація роботи уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду визначається виконавчою дирекцією Фонду. До неї застосовуються правила та вимоги, визначені статтею 35 цього Закону.

2. Рішення уповноваженої особи Фонду є обов'язковими для виконання працівниками банку, що ліквідується.

3. Уповноважена особа Фонду:

1) діє без довіреності від імені банку, що ліквідується, має право підпису будь-яких договорів (правочинів), інших документів від імені банку;

2) звітує за результатами своєї роботи перед виконавчою дирекцією Фонду.

4. Уповноважена особа Фонду має право залучати до своєї роботи інших спеціалістів, оплата праці яких здійснюється відповідно до нормативно-правових актів Фонду за рахунок банку, що ліквідується, в межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду.

Стаття 48. Повноваження уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду з дня свого призначення здійснює такі повноваження:

1) виконує повноваження органів управління банку;

2) приймає до свого відання майно (кошти) банку, вживає заходів щодо забезпечення його збереження, формує ліквідаційну масу та виконує функції з управління та реалізації майна банку;

- 3) складає не пізніше ніж через три дні з дня свого призначення перелік вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду;
 - 4) складає реєстр акцептованих вимог кредиторів та здійснює заходи щодо задоволення вимог кредиторів;
 - 5) у встановленому законодавством порядку вживає заходів до повернення дебіторської заборгованості банку, заборгованості позичальників перед банком та повернення (витребування) майна банку, що перебуває у третіх осіб;
 - 6) звільняє працівників банку відповідно до законодавства України про працю;
 - 7) заявляє відмову від виконання договорів та в установленому законодавством порядку розриває їх;
 - 8) передає у встановленому порядку на зберігання документи банку, які підлягають обов'язковому зберіганню;
 - 9) виконує повноваження, які визначені частиною другою статті 37 цього Закону;
 - 10) здійснює відчуження активів і зобов'язань банку в разі, якщо це було передбачено планом врегулювання, або в інших випадках за рішенням виконавчої дирекції Фонду.
2. Уповноважена особа Фонду може здійснювати інші повноваження, передбачені цим Законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, які є необхідними для завершення процедури ліквідації банку.

Стаття 49. Заходи з підготовки задоволення вимог кредиторів

1. Уповноважена особа Фонду припиняє приймання вимог кредиторів після закінчення 30 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону. Будь-які вимоги, що надійшли після закінчення цього строку, вважаються погашеними, крім вимог вкладників у межах гарантованої Фондом суми відшкодування за вкладами.
2. Протягом 90 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону уповноважена особа Фонду здійснює такі заходи:
 - 1) визначає суму заборгованості кожному кредитору та відносить вимоги до певної черги погашення;
 - 2) відхиляє вимоги в разі їх не підтвердження фактичними даними, що містяться у розпорядженні уповноваженої особи Фонду, та, у разі потреби, заявляє в установленому законодавством порядку заперечення за заявленими до банку вимогами кредиторів;
 - 3) складає реєстр акцептованих вимог кредиторів відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.
3. Реєстр акцептованих вимог кредиторів підлягає затвердженню виконавчою дирекцією Фонду.
4. Будь-які спори щодо акцептування вимог кредиторів підлягають вирішенню у судовому порядку. Судове провадження щодо таких вимог не припиняє перебіг ліквідаційної процедури.

5. Протягом 20 днів з дня затвердження реєстру акцептованих вимог кредиторів уповноважена особа Фонду:

1) письмово сповіщає кредиторів про акцептування їх вимог;

2) щотижня публікує оголошення про день і місце, де можна ознайомитися з реєстром акцептованих вимог кредиторів, та про дату затвердження цього реєстру виконавчою дирекцією Фонду.

6. Уповноважена особа Фонду не має права здійснювати задоволення вимог кредиторів до затвердження реєстру акцептованих вимог кредиторів, за виключенням погашення за погодженням з виконавчою дирекцією Фонду вимог за правочинами, що забезпечують проведення ліквідаційної процедури.

7. Уповноважена особа Фонду зобов'язана у 60-денний строк з дня його призначення надіслати повідомлення всім клієнтам, які користуються послугами відповідального зберігання, про необхідність вилучити свої цінності протягом одного місяця з дня повідомлення. Матеріальні цінності, що перебували на відповідальному зберіганні банку і не були вилучені власниками в зазначений у повідомленні строк, вважаються фондами, на які не можуть претендувати кредитори банку. Такі цінності переходять у розпорядження Фонду для повернення законним власникам.

8. Вимоги, не включені до реєстру акцептованих вимог кредиторів, задоволенню в ліквідаційній процедурі не підлягають і вважаються погашеними.

Стаття 50. Формування ліквідаційної маси банку

1. З дня свого призначення уповноважена особа Фонду приступає до інвентаризації та оцінки майна банку з метою формування ліквідаційної маси банку.

2. До ліквідаційної маси банку включаються будь-яке нерухоме та рухоме майно, кошти, майнові права та інші активи банку. До ліквідаційної маси банку не включається майно у випадках, прямо передбачених законом.

3. Майно банку, що включається до ліквідаційної маси, підлягає оцінці у порядку, встановленому законодавством України. Для проведення оцінки майна уповноважена особа Фонду має право залучати суб'єктів оціночної діяльності з оплатою їх послуг за рахунок ліквідаційної маси банку.

4. Інвентаризація майна банку та формування ліквідаційної маси мають бути завершені у строк до шести місяців з дня прийняття рішення про ліквідацію банку та відкликання банківської ліцензії. Результати інвентаризації та формування ліквідаційної маси відображаються в акті, який підлягає затвердженню виконавчою дирекцією Фонду.

5. Активи недержавних пенсійних фондів, іпотечні активи, що перебувають в управлінні банку або є забезпеченням виконання зобов'язань за сертифікатами з фіксованою дохідністю, емітентом яких є банк, активи банку, включені до складу іпотечного покриття іпотечних облігацій, а також кошти на рахунку фонду фінансування будівництва або майно фонду операцій з нерухомістю, в тому числі кошти на його рахунку, що перебувають в управлінні банку, не включаються до ліквідаційної маси банку. Розпорядження цими активами здійснюється відповідно до [законів України "Про недержавне пенсійне забезпечення"](#), ["Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати"](#), ["Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю"](#) та ["Про іпотечні облігації"](#).

Стаття 51. Реалізація майна банку, що ліквідується

1. Уповноважена особа Фонду не має права відчужувати майно банку до затвердження виконавчою дирекцією Фонду результатів інвентаризації майна банку та формування ліквідаційної маси, крім випадків надання виконавчою дирекцією Фонду дозволу на реалізацію окремого майна з метою запобігання збиткам або ризикам його втрати.
2. З метою отримання доходу уповноважена особа Фонду має право укласти договори про передання окремого майна банку в строкове платне користування іншим особам до реалізації цього майна у встановленому порядку.
3. Після затвердження виконавчою дирекцією Фонду результатів інвентаризації майна банку та формування ліквідаційної маси уповноважена особа Фонду розпочинає реалізацію майна банку у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, з метою отримання максимальної виручки у найкоротший строк. Виконавча дирекція Фонду за поданням уповноваженої особи Фонду затверджує способи, порядок, склад та умови відчуження майна банку, що включене до ліквідаційної маси.
4. Порядок продажу майна банку під час проведення ліквідаційної процедури визначається і регламентується нормативно-правовими актами Фонду.

Майно банку може бути реалізоване:

- 1) на відкритих торгах (аукціоні);
- 2) на закритих торгах (щодо майна банку, обмеженого в обігу);
- 3) шляхом продажу серед заздалегідь визначеного кола осіб (щодо майна, на яке існує обмежений попит);
- 4) шляхом відступлення права вимоги за кредитами іншим фінансовим установам;
- 5) шляхом реалізації на організованих місцях продажу (біржах, у торговельних посередників тощо).

У разі якщо реалізувати майно у способи, передбачені пунктами 1 - 5 цієї частини, не вдалося, майно банку може бути реалізоване у будь-який інший спосіб на конкурсній основі.

5. Уповноважена особа Фонду зобов'язана вживати заходів відповідно до закону для стягнення заборгованості позичальників та інших осіб перед банком.

Стаття 52. Черговість та порядок задоволення вимог до банку, оплата витрат та здійснення платежів

1. Кошти, одержані в результаті ліквідації та реалізації майна банку, спрямовуються уповноваженою особою Фонду на задоволення вимог кредиторів у такій черговості:

- 1) зобов'язання, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян;
- 2) грошові вимоги щодо заробітної плати, що виникли із зобов'язань банку перед працівниками до прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

3) вимоги Фонду, що виникли у випадках, визначених цим Законом, у тому числі щодо повернення цільової позики банку, наданої протягом здійснення тимчасової адміністрації з метою забезпечення виплат відповідно до пункту 1 частини шостої статті 36 цього Закону та щодо покриття витрат Фонду, передбачених у пункті 17 частини п'ятої статті 12 цього Закону;

(пункт 3 частини першої статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.10.2012 р. N 5411-VI)

4) вимоги вкладників - фізичних осіб у частині, що перевищує суму, виплачену Фондом;

5) вимоги Національного банку України, що виникли в результаті зниження вартості застави, наданої для забезпечення кредитів рефінансування;

6) вимоги фізичних осіб, платежі яких або платежі на ім'я яких заблоковано (крім фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності);

7) інші вимоги, крім вимог за субординованим боргом;

8) вимоги за субординованим боргом.

2. Оплата витрат, пов'язаних із здійсненням ліквідації, здійснюється позачергово протягом усієї процедури ліквідації банку в межах кошторису витрат, затвердженого Фондом. До цих витрат, зокрема, належать:

1) витрати на опублікування оголошення про ліквідацію банку, відкликання банківської ліцензії, призначення уповноваженої особи Фонду та інформації про реалізацію майна банку;

2) витрати, пов'язані з утриманням і збереженням активів банку;

3) витрати на оцінку та реалізацію майна банку;

4) витрати на проведення аудиту;

5) витрати на оплату послуг осіб, залучених уповноваженою особою Фонду для забезпечення здійснення покладених на уповноважену особу Фонду функцій;

6) витрати на виплату вихідної допомоги звільненим працівникам банку;

7) витрати на охорону майна та приміщень банку.

3. Майно банку, що є предметом застави, включається до складу ліквідаційної маси, але використовується виключно для позачергового задоволення вимог заставодержателя. Заставодержатель має право за погодженням з уповноваженою особою Фонду звернути стягнення на заставлене майно у порядку, встановленому чинним законодавством або договором застави, та отримати задоволення своїх вимог за рахунок заставленого майна. У разі якщо обсяг коштів від реалізації заставленого майна недостатній для задоволення вимог заставодержателя, незадоволені вимоги підлягають задоволенню в порядку черговості, встановленої цим Законом.

4. Вимоги кожної наступної черги задовольняються в міру надходження коштів від реалізації майна банку після повного задоволення вимог попередньої черги. У разі якщо обсяг коштів, одержаних від реалізації майна, недостатній для повного задоволення всіх вимог однієї черги, вимоги задовольняються пропорційно сумі вимог, що належать кожному кредиторі

однієї черги. У разі відмови кредитора від задоволення визнаної в установленому порядку вимоги уповноважена особа Фонду не враховує суму грошових вимог цього кредитора.

5. Фонд має право звернутися з вимогою до власників істотної участі, контролерів та керівників банку про задоволення за рахунок їх майна частини вимог кредиторів банку в разі, якщо дії чи бездіяльність таких осіб призвели до понесення банком збитків та/або завдання шкоди інтересам вкладників та інших кредиторів банку. У разі отримання Фондом відмови у задоволенні таких вимог або невиконання вимоги у строк, встановлений Фондом, Фонд має право звернутися до суду з вимогою про стягнення майна з таких осіб для задоволення вимог кредиторів.

Вимоги, не задоволені за недостатністю майна банку, вважаються погашеними.

6. У разі якщо на дату закінчення строку ліквідації залишилися нереалізованими активи банку і негайний продаж матиме наслідком істотну втрату їх вартості, уповноважена особа Фонду передає такі активи в управління визначеній виконавчою дирекцією Фонду юридичній особі, яка зобов'язана вжити заходів до продовження погашення заборгованості кредиторів банку за рахунок отриманих активів.

7. Майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, передається Фонду.

Стаття 53. Завершення ліквідації

1. За результатами проведення ліквідації банку уповноважена особа Фонду складає ліквідаційний баланс та звіт, які затверджуються виконавчою дирекцією Фонду.

Звіт складається відповідно до нормативно-правових актів Фонду і має містити, зокрема, відомості про реалізацію майна банку та задоволення вимог кредиторів та/або вичерпання заходів, спрямованих на задоволення вимог кредиторів.

2. Ліквідація банку вважається завершеною, а банк - ліквідованим з моменту внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

3. У день внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців повноваження уповноваженої особи Фонду припиняються і Фонд надсилає Національному банку України звіт уповноваженої особи Фонду про завершення ліквідації банку.

Стаття 54. Оскарження рішень

1. Рішення, що приймаються відповідно до цього Закону Національним банком України, Фондом, працівниками Фонду, що виконують функції, передбачені цим Законом, у тому числі у процесі здійснення тимчасової адміністрації, ліквідації банку, виконання плану врегулювання, можуть бути оскаржені до суду.

2. Оскарження рішень, визначених частиною першою цієї статті, не зупиняє виконання оскаржуваного рішення або дії.

Розділ IX КООРДИНАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФОНДУ З НАЦІОНАЛЬНИМ БАНКОМ УКРАЇНИ

Стаття 55. Співпраця та координація діяльності між Фондом та Національним банком України

1. Фонд та Національний банк України співпрацюють з метою забезпечення стабільності банківської системи України і захисту інтересів вкладників та інших кредиторів банків. З цією метою Фонд і Національний банк України укладають договір про співпрацю, який передбачає засади співробітництва цих установ у процесі регулювання і нагляду за діяльністю банків, застосування до них заходів впливу, інспекційних перевірок банків, здійснення заходів з виведення неплатоспроможних банків з ринку.
2. Фонд та Національний банк України своєчасно повідомляють один одному про будь-які спостереження та висновки щодо діяльності банків, які є необхідними для виконання покладених на них обов'язків.
3. Фонд та Національний банк України мають право на отримання інформації з питань, що належать до їх компетенції.
4. Директор - розпорядник Фонду або особа, яка його заміщує, може бути запрошений на засідання Правління Національного банку України, на якому обговорюються питання здійснення нагляду за діяльністю банків та/або застосування до них заходів впливу. Директор - розпорядник Фонду або особа, яка його заміщує, обов'язково запрошується на засідання Правління Національного банку України, на якому обговорюється питання щодо віднесення банку до категорії неплатоспроможних.
5. Фонд та Національний банк України з метою співпраці та координації своєї діяльності проводять оперативні наради не рідше одного разу на квартал або частіше на вимогу одного з керівників цих органів.
6. Фонд та Національний банк України мають право порушувати питання про необхідність внесення змін до нормативно-правових актів один одного.

Стаття 56. Надання інформації для Фонду

1. Фонд має право отримувати від Національного банку України та органів виконавчої влади інформацію, необхідну для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом.
2. Національний банк України наступного дня після ухвалення відповідного рішення або отримання інформації інформує Фонд про:
 - 1) надання або відкликання банківської ліцензії;
 - 2) застосування до банку заходів впливу;
 - 3) рішення про віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних;
 - 4) результати інспекційної перевірки проблемного банку;
 - 5) результати виконання проблемним банком заходів з фінансового оздоровлення.
3. Національний банк України щомісяця надає Фонду інформацію про діяльність та фінансовий стан банків, передбачену договором про співпрацю.
4. Національний банк України на запит Фонду надає інформацію, у тому числі отриману під час проведення банківського нагляду, про операції банку, стан його ліквідності,

платоспроможності, прибутковості, а також іншу інформацію, необхідну для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом.

Стаття 57. Надання інформації для Національного банку України та інших державних органів

1. Фонд надає Національному банку України у триденний строк після ухвалення відповідного рішення інформацію про:

1) порушення банком вимог, встановлених цим Законом, нормативно-правовими актами Фонду та законодавством України;

2) результати перевірки банку Фондом;

3) запровадження тимчасової адміністрації або ліквідації банку;

4) затвердження плану врегулювання;

5) виконання плану врегулювання в цілому та окремих його етапів, включаючи створення перехідного банку, продаж неплатоспроможного банку або перехідного банку інвестору, передачу активів і зобов'язань неплатоспроможного банку приймаючому банку;

6) припинення тимчасової адміністрації банку та закінчення ліквідації банку.

2. Фонд зобов'язаний своєчасно надавати Національному банку України будь-які виявлені Фондом відомості та інформацію, що засвідчують порушення банками вимог законодавства України.

3. Фонд щокварталу та на першу вимогу Національного банку України надає інформацію про стан здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку.

4. Фонд надає Національному банку України інформацію та інші документи у строки та порядку, передбачені цим Законом.

5. Фонд надає на запит Державної служби фінансового моніторингу України додаткову інформацію, що стосується фінансових операцій, які стали об'єктом фінансового моніторингу неплатоспроможного банку, у тому числі в якому здійснюється процедура ліквідації.

Стаття 58. Безспірне списання своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду

1. У разі несплати банком сум зборів до Фонду протягом одного місяця з дня сплати, встановленого цим Законом, Фонд має право звернутися до Національного банку України з вимогою щодо безспірного списання сум зборів до Фонду та нарахованої пені з кореспондентського рахунку банку.

2. Національний банк України протягом трьох днів з дня надходження вимоги зобов'язаний виконати вимогу Фонду шляхом списання коштів з рахунку банку та зарахування їх на рахунок Фонду та повідомити Фонд про виконання або про відсутність можливості виконати його вимоги.

3. Виключною підставою для невиконання вимоги Фонду є недостатність коштів на кореспондентському рахунку банку.

Розділ X ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 10 частини першої статті 12 та абзацу другого пункту 3 розділу X "Прикінцеві та перехідні положення" цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, [Закон України "Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 5, ст. 30; 2007 р., N 2, ст. 15; 2010 р., N 2 - 3, ст. 11, N 37, ст. 496) з дня набрання чинності цим Законом.

3. Ініційована до набрання чинності цим Законом процедура ліквідації банку здійснюється відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом.

Рішення адміністративної ради Фонду про [збільшення](#) розміру відшкодування коштів за вкладками, прийняте відповідно до [статті 3 Закону України "Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб"](#), поширюється на банки, що перебували в стадії ліквідації на день прийняття такого рішення.

4. Санаційний банк, утворений до набрання чинності цим Законом, продовжує провадити свою діяльність у порядку, встановленому нормативно-правовим актом Національного банку України, погодженим з Кабінетом Міністрів України та Комітетом Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, податкової та митної політики.

5. Протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом Національний банк України здійснює оцінку стану банків, у яких була запроваджена тимчасова адміністрація до набрання чинності цим Законом. У разі прийняття Національним банком України за результатами такої оцінки рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у такому банку запроваджується тимчасова адміністрація відповідно до цього Закону. У разі прийняття Національним банком України за результатами такої оцінки рішення про належне виконання банком програми фінансового оздоровлення в ньому продовжує здійснюватися тимчасова адміністрація відповідно до вимог законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом.

6. Дія цього Закону не поширюється на публічне акціонерне товариство "Державний ощадний банк України" (до прийняття відповідного закону щодо участі такого банку у Фонді).

7. Кваліфікаційні вимоги до членів адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду, визначені цим Законом, поширюються на осіб, які призначаються на посади члена адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду після набрання чинності цим Законом.

Члени адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду, призначені на посади до набрання чинності цим Законом, продовжують здійснювати свої повноваження до закінчення строку, на який вони були призначені.

8. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

9. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у [Кодексі України про адміністративні правопорушення](#) (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):

а) статтю 166⁷ викласти в такій редакції:

"Стаття 166⁷. Протидія тимчасовій адміністрації або ліквідації банку

Створення перешкод будь-якою особою для доступу уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб до банку при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації, до його активів, книг, записів, документів, баз даних -

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

б) доповнити статтями 166¹⁹ і 234⁴ такого змісту:

"Стаття 166¹⁹. Порухення законодавства у сфері гарантування вкладів фізичних осіб

Порухення керівником банку порядку складання або подання відомостей до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання або несвоєчасне виконання керівником банку законних рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невнесення або несвоєчасне внесення банком збору до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягнуть за собою накладення штрафу на керівника банку в розмірі від чотирьохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

"Стаття 234⁴. Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства у сфері гарантування вкладів фізичних осіб, нормативно-правових актів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (стаття 166¹⁹).

Від імені Фонду гарантування вкладів фізичних осіб розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право директор-розпорядник Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та його заступники";

в) пункт 1 частини першої статті 255 доповнити абзацом такого змісту:

"працівники Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (стаття 166¹⁹)";

2) частину четверту [статті 67 Господарського процесуального кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 6, ст. 56) доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"виконання рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони проводити певні дії уповноваженій особі Фонду

гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку";

3) у [статті 342 Кримінального кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25, ст. 131):

а) назву доповнити словами "уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

б) абзац перший частини другої доповнити словами "або уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

4) [частину шосту статті 152 Цивільного процесуального кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., NN 40 - 42, ст. 492) викласти в такій редакції:

"6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов'язку вчиняти певні дії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку";

5) [пункт 2 частини п'ятої статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., NN 35 - 37, ст. 446) викласти в такій редакції:

"2) зупинення рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та стосовно здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони проводити певні дії уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку";

6) [статтю 2 Закону України "Про звернення громадян"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., N 47, ст. 256) доповнити частиною другою такого змісту:

"Звернення вкладників до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо виплати Фондом відшкодування в межах гарантованої суми розглядаються в порядку, встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

7) у [Законі України "Про Національний банк України"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 29, ст. 238 із наступними змінами):

а) пункт 11 статті 7 виключити;

б) пункт 1 статті 15 доповнити абзацами такого змісту:

"про віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних;

про фінансову спроможність приймаючого банку виконати зобов'язання перед вкладниками та іншими кредиторами";

в) частину першу статті 42 доповнити пунктом 16 такого змісту:

"16) веде рахунки Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

г) [статтю 73](#) доповнити частиною третьою такого змісту:

"Національний банк України також застосовує право безспірного списання коштів з кореспондентського рахунку банку на користь Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у разі звернення Фонду в порядку, встановленому Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

8) частину другу статті 5 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 42 - 43, ст. 378; 2002 р., N 17, ст. 117; 2011 р., N 43, ст. 448) викласти в такій редакції:

"2. Законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом при розгляді судом справи про визнання емітента іпотечних облигацій неплатоспроможним (банкрутом) застосовується в частині, що не суперечить [Закону України "Про іпотечні облигації"](#).

Дія цього Закону не поширюється на банки. Питання неплатоспроможності та/або ліквідації банків вирішуються в порядку, визначеному [законами України "Про банки і банківську діяльність"](#) та "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

9) у [Законі України "Про банки і банківську діяльність"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 5 - 6, ст. 30 із наступними змінами):

а) у статті 2:

визначення термінів "ліквідатор", "ліквідаційна маса", "мораторій", "неплатоспроможність банку", "тимчасова адміністрація", "тимчасовий адміністратор" виключити;

визначення терміна "ліквідація банку" доповнити словами "та [Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб"](#)";

б) частину другу статті 6 доповнити словами "та [Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб"](#)";

в) друге речення частини дев'ятнадцятої статті 7 викласти у такій редакції: "З дня призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб повноваження наглядової ради державного банку призупиняються";

г) статтю 20 виключити;

г) у частині одинадцятій статті 24 слова "вводити тимчасову адміністрацію та" виключити;

д) частину першу статті 26 викласти в такій редакції:

"Банк може бути реорганізований за рішенням власників банку";

е) частину першу статті 27 виключити;

є) у статті 44:

частину першу замінити двома частинами такого змісту:

"Банк зобов'язаний з урахуванням специфіки його роботи створити адекватну систему управління ризиками, яка має забезпечувати на постійній основі виявлення, вимірювання, контроль і моніторинг усіх видів ризиків за всіма напрямками діяльності банку на всіх організаційних рівнях та бути адекватною ризикам, що приймаються банком.

Банк зобов'язаний утворити постійно діючий підрозділ з управління ризиками, в якому зосереджені функції з управління ризиками та який відповідає за розроблення, впровадження внутрішніх положень і процедур управління ризиками, інформує керівництво про ризики, прийнятність їх рівня та надає пропозиції щодо необхідності прийняття керівництвом відповідних рішень".

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

частину четверту виключити;

ж) пункт 5 частини першої статті 46 викласти в такій редакції:

"5) наявність хоча б однієї з підстав для віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних або для відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку";

з) у частині першій статті 57 слова "та філій іноземних банків" виключити;

и) у статті 58:

у частині другій слова "оголошення мораторію на задоволення вимог кредиторів" виключити;

у частині четвертій слово "(банкрутства)" виключити;

частину п'яту замінити двома частинами такого змісту:

"Власники істотної участі, керівники банку (крім керівників відокремлених підрозділів банку) за фіктивне банкрутство, доведення до банкрутства або приховування стійкої фінансової неспроможності банку несуть відповідальність.

На власників істотної участі та керівників банку за рішенням суду може бути покладена відповідальність за зобов'язаннями банку в разі віднесення банку з їх вини до категорії неплатоспроможних";

і) частину четверту статті 59 викласти у такій редакції:

"Стягнення коштів з кореспондентських рахунків банку здійснюється Національним банком України на вимогу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб виключно у випадках, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

ї) у статті 62:

у частині шостій слова "(тимчасовий адміністратор)" виключити;

після частини сьомої доповнити трьома новими частинами такого змісту:

"Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, передбачені цією статтею, не поширюються на працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні ними функцій і повноважень, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Національний банк України має право надавати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інформацію про банки чи клієнтів банків, що збирається під час проведення банківського

нагляду і становить банківську таємницю, у випадках, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

При здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації неплатоспроможного банку Фонд гарантування вкладів фізичних осіб має право розкривати інформацію, що містить банківську таємницю, приймаючому банку, перехідному банку, інвестору, що придбаває неплатоспроможний або перехідний банк, іншим особам, які задіяні у процесі здійснення тимчасової адміністрації і ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечити збереження отриманої інформації, що містить банківську таємницю".

У зв'язку з цим частини восьму - десяту вважати відповідно частинами одинадцятою - тринадцятою;

й) у статті 67:

частину п'яту доповнити реченням такого змісту: "У разі якщо Національний банк України при здійсненні банківського нагляду дійшов висновку, що система управління ризиками банку є неефективною та/або неадекватною, банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України невідкладно розробити та подати на погодження Національному банку України відповідний план заходів, спрямованих на усунення недоліків";

у частині шостій слова "процедури тимчасової адміністрації банку або" виключити;

у частині дванадцятій слова "за винятком випадків призначення тимчасового адміністратора або відкликання у банку банківської ліцензії і призначення ліквідатора" виключити;

к) у статті 71:

частину восьму доповнити словами "крім надання матеріалів перевірки Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

доповнити частиною десятою такого змісту:

"Національний банк України має право залучати працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб до участі в інспекційних перевірках проблемного банку";

л) у статті 73:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"У разі порушення банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до цього Закону, банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку України, його вимог, встановлених відповідно до статті 66 цього Закону, або здійснення ризикової діяльності, яка загрожує інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, Національний банк України адекватно вчиненому порушенню або рівню такої загрози має право застосувати заходи впливу, до яких належать";

пункти 1, 2 і 3 викласти в такій редакції:

"1) письмове застереження;

2) скликання загальних зборів учасників, спостережної ради банку, правління (ради директорів) банку;

3) укладення письмової угоди з банком, за якою банк чи визначена угодою особа зобов'язується вжити заходів для усунення порушень, поліпшення фінансового стану банку, підвищення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками тощо";

пункт 4 замінити пунктами 4 - 13 такого змісту:

"4) зупинення виплати дивідендів чи розподілу капіталу в будь-якій іншій формі;

5) встановлення для банку підвищених економічних нормативів;

6) підвищення резервів на покриття можливих збитків за кредитами та іншими активами;

7) обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних банком операцій;

8) заборона надавати бланкові кредити;

9) накладення штрафів на:

керівника банку у розмірі до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

банк відповідно до положень, затверджених Правлінням Національного банку України, але у розмірі не більш як 1 відсоток суми зареєстрованого статутного капіталу;

власників істотної участі у банку в разі порушення ними вимог статті 34 цього Закону щодо порядку набуття або збільшення істотної участі в банку у розмірі до 10 відсотків придбаної (збільшеної) частки;

10) тимчасова, до усунення порушення, заборона використання власником істотної участі в банку права голосу придбаних акцій (паїв);

11) тимчасове, до усунення порушення, відсторонення посадової особи банку від посади;

12) віднесення банку до категорії проблемного або неплатоспроможного;

13) відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку";

частини другу і сьому виключити;

у частині третій слова та цифру "у підпункті "є" пункту 4" замінити словами та цифрою "у пункті 10";

м) у частині другій статті 74 слова "впливу, передбачених цим Законом" замінити словами "впливу (санкцій), передбачених законом";

н) розділи V і VI викласти в такій редакції:

**"Розділ V
ПРОБЛЕМНИЙ ТА НЕПЛАТОСПРОМОЖНИЙ БАНК. ЛІКВІДАЦІЯ БАНКУ**

Глава 15

КРИТЕРІЇ ВІДНЕСЕННЯ БАНКУ ДО ПРОБЛЕМНИХ ТА НЕПЛАТОСПРОМОЖНИХ

Стаття 75. Віднесення банку до категорії проблемних

Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про віднесення банку до категорії проблемних за умови його відповідності хоча б одному з таких критеріїв:

- 1) банк допустив зменшення розміру регулятивного капіталу та/або нормативів капіталу банку, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України, на 10 і більше відсотків протягом звітного місяця;
- 2) банк не виконав вимогу вкладника або іншого кредитора, строк якої настав п'ять і більше робочих днів тому;
- 3) системне порушення банком законодавства, що регулює питання запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;
- 4) банк порушив вимоги законодавства щодо порядку подання та/або оприлюднення звітності, в тому числі подав Національному банку України та/або оприлюднив недостовірну звітність, що призвело до суттєвого викривлення показників фінансового стану банку;
- 5) систематичне незабезпечення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками, що створює загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку.

Національний банк України має право віднести банк до категорії проблемних з інших підстав, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України.

Рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії проблемного є банківською таємницею.

Національний банк України має право заборонити проблемному банку використовувати для розрахунків прямі кореспондентські рахунки та/або вимагати від проблемного банку проведення розрахунків виключно через консолідований кореспондентський рахунок.

Проблемний банк у строк до 180 днів зобов'язаний привести свою діяльність у відповідність із вимогами законодавства, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України.

Проблемний банк зобов'язаний у строк до семи днів повідомити Національний банк України про заходи, які він вживатиме з метою приведення своєї діяльності у відповідність із вимогами законодавства, та на вимогу Національного банку України повідомляти його про хід виконання цих заходів.

Національний банк України протягом 180 днів з дня віднесення банку до категорії проблемних має право прийняти рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає законодавству, або про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Національний банк України зобов'язаний не пізніше ніж через 180 днів з дня віднесення банку до категорії проблемних прийняти рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає законодавству, або про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Стаття 76. Віднесення банку до категорії неплатоспроможних

Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у разі:

- 1) неприведення банком своєї діяльності у відповідність із вимогами законодавства, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України, після віднесення його до категорії проблемних, але не пізніше ніж через 180 днів з дня визнання його проблемним;
- 2) зменшення розміру регулятивного капіталу або нормативів капіталу банку до однієї третини від мінімального рівня, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України;
- 3) невиконання банком протягом 10 робочих днів поспіль 10 і більше відсотків своїх зобов'язань перед вкладниками та іншими кредиторами.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, повідомляє про це рішення Фонд гарантування вкладів фізичних осіб для вжиття ним заходів, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Національний банк України не здійснює банківський нагляд за банком, віднесеним до категорії неплатоспроможних, та перехідним банком, крім отримання звітності в установленому Національним банком України порядку.

Національний банк України поновлює банківський нагляд за банком у день отримання рішення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про припинення тимчасової адміністрації у зв'язку із здійсненням інвестором капіталізації банку в обсязі, що забезпечує виконання вимог нормативно-правових актів Національного банку України, у тому числі щодо економічних нормативів, та вжиття інших заходів для відновлення платоспроможності і стабільної діяльності банку.

Глава 16 ЛІКВІДАЦІЯ БАНКУ

Стаття 77. Відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку

Банк може бути ліквідований:

- 1) за рішенням власників банку;
- 2) у разі відкликання Національним банком України банківської ліцензії з власної ініціативи або за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Національний банк України має право відкликати банківську ліцензію з власної ініціативи у разі, якщо:

- 1) виявлено, що документи, надані для отримання банківської ліцензії, містять недостовірну інформацію;
- 2) банк не виконав жодної банківської операції протягом року з дня отримання банківської ліцензії.

Національний банк України приймає рішення про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб протягом п'яти днів з дня отримання такої пропозиції Фонду.

Порядок відкликання банківської ліцензії у банку, що ліквідується за ініціативою власників, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, повідомляє про це банк та надсилає рішення до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб у день отримання рішення Національного банку України про ліквідацію банку набуває прав ліквідатора банку та розпочинає процедуру його ліквідації відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Процедура ліквідації банку вважається завершеною, а банк ліквідованим з дня внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

Національний банк України вносить запис до Державного реєстру банків про ліквідацію банку на підставі отриманого від Фонду гарантування вкладів фізичних осіб рішення про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора.

Стаття 78. Ліквідація банку з ініціативи власників

Ліквідація банку з ініціативи власників здійснюється в порядку, передбаченому законодавством про ліквідацію юридичних осіб, у разі якщо Національний банк України після отримання рішення власників про ліквідацію банку не виявив ознак, за якими цей банк може бути віднесено до категорії проблемного або неплатоспроможного.

Власники банку мають право розпочати процедуру ліквідації банку за рішенням загальних зборів лише після надання на це згоди Національним банком України та за умови відкликання банківської ліцензії.

Якщо банк, який ліквідується за ініціативою власників, віднесено Національним банком України до категорії проблемних або неплатоспроможних, Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб вживають щодо нього заходи, передбачені цим Законом та Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Розділ VI

ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

Стаття 79. Оскарження рішень Національного банку України

Банк або інші особи, які охоплюються наглядовою діяльністю Національного банку України, мають право оскаржити в суді в установленому законодавством порядку рішення, дії або бездіяльність Національного банку України чи його посадових осіб.

Рішення Національного банку України, його службовців можуть бути оскаржені до суду виключно з метою встановлення законності таких рішень.

Оскарження не зупиняє виконання оскаржуваного рішення або дії.

Службовці Національного банку України та залучені ним особи не несуть особистої відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли добросовісно та на законних підставах. Позови, подані проти таких осіб, вважаються позовами, поданими проти Національного банку України.

Національний банк України забезпечує правовий захист своїх службовців та залучених ним осіб у разі подання проти них позовів, пов'язаних із забезпеченням виконання ними функцій Національного банку України.

Шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки службовця Національного банку України та залучених ним осіб, відшкодовується згідно із законодавством України, нормативно-правовими актами Національного банку України та договорами про страхування фінансової відповідальності";

10) пункт 17 частини першої статті 7 Закону України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 7, ст. 50; 2010 р., N 2 - 3, ст. 11) після слів "тимчасового адміністратора, ліквідатора фінансової установи" доповнити словами "(для банків - уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), членів виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

11) частину третю статті 2 Закону України "Про здійснення державних закупівель" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., N 33, ст. 471, N 35 - 36, ст. 491; із змінами, внесеними законами України від 7 липня 2011 року N 3612-VI, від 8 липня 2011 року N 3681-VI та від 22 грудня 2011 року N 4220-VI) доповнити абзацом такого змісту:

"товари, роботи і послуги, закупівля яких здійснюється Фондом гарантування вкладів фізичних осіб";

12) частину десяту статті 6 Закону України "Про захист персональних даних" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., N 34, ст. 481) доповнити абзацом третім такого змісту:

"Порядок обробки персональних даних у сфері забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб затверджується Фондом гарантування вкладів фізичних осіб";

13) частину першу статті 5 Закону України "Про судовий збір" (із змінами, внесеними законами України від 6 жовтня 2011 року N 3828-VI та від 23 грудня 2011 року N 4289-VI) доповнити пунктом 22 такого змісту:

"22) уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - у справах, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та ліквідації банку";

14) частину першу статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року N 7 - 93 "Про державне мито" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 13, ст. 113 із наступними змінами) доповнити пунктом 49 такого змісту:

"49) уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - за позовами до суду та господарського суду, у тому числі про витребування (повернення) майна (коштів) банку, переданого за договорами, що є нікчемними відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", а також про відшкодування збитків, спричинених їх укладенням".

10. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття законодавчих актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Кабінету Міністрів України передати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у власність приміщення з метою створення умов для виконання ним визначених цим Законом функцій.

11. Національному банку України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

12. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб разом з Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону розробити та затвердити порядок створення, реєстрації випуску акцій та видачі банківської ліцензії перехідному банку за спрощеною процедурою.

13. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів на виконання положень цього Закону.

Президент України

В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ

23 лютого 2012 року

N 4452-VI

© ТОВ "Інформаційно-аналітичний центр "ЛІГА", 2013

© ТОВ "ЛІГА ЗАКОН", 2013